

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย
ของนักจัดรายการวิทยุกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวณัฐวิภา วิทยา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา

มีนาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

458.34
053997
53

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย
ของนักจัดรายการวิทยุกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวณัฐวิภา วิทยา

29 เม.ย. 2545

5 41806

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา
มีนาคม 2545

ณัฐวิภา วิริยา. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย
ของนักจัดรายการวิทยุกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ญาณิสา บุรณะชัยทวี,
ดร.วัลลภา ไทยจินดา, อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 MHz.
2. ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากการรับฟังรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่รับฟังรายการ Radio No Problem เป็นประจำ จำนวน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบประเมินค่า ตอนที่ 1 วัดทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9168 และตอนที่ 2 วัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากการรับฟังรายการ Radio No Problem มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.8833 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน และสถิติวิเคราะห์แบบถดถอย

ผลการวิจัยพบว่า :

1. นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.45
2. นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากการรับฟังรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. จัดอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.14
3. ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 กล่าวคือนิสิตที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุในระดับสูงจะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงไปด้วย

A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY STUDENTS' ATTITUDE
TOWARDS CODE-MIXING (THAI-ENGLISH USED BY DISC JOCKEYS)
AND THEIR MOTIVATION IN LEARNING ENGLISH

AN ABSTRACT
BY
MISS. NATHWIPA WIRIYA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University
March 2002

Natwipa Wiriya. (2002). *A Study Of The Relationship Between Srinakharinwirot University Students'Attitude Towards Code-Mixing (Thai-English Used By Disc Jockeys) And Their Motivation In Learning English*. Master's Project, M.Ed. (Educational Linguistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisory Committee: Yanisa Buranachaitavee, Dr.Wanlapa Thaijinda, Wannakarn Likidrattanaporn.

The purposes of this research were

1. To study Srinakharinwirot University students' attitude towards the Thai-English code-mixing used by Radio No Problem (FM 88.0 Mhz.) disc jockeys
2. To study their motivation in learning English
3. To study the relationship between their attitude and their motivation

The subjects of the study were 204 Srinakharinwirot Prasarnmit students who regularly listened to Radio No Problem programs. Questionnaires were used to collect data. The reliability of the questionnaire on : 1) the students' attitude towards Thai-English code-mixing used by disc jockeys was 0.9168. 2) the students' motivation in learning English was 0.8833. The data were statistically analysed by Frequency, Percentile, Mean, Analysis of Variance or ANOVA, and Regression analysis.

The findings were as follows :

1. The students had a positive attitude towards Thai-English code-mixing used by Radio No Problem disc jockeys. The mean was 3.45.
2. The students were highly motivated to learn English. The mean was 4.14.
3. The students' attitude towards Thai-English code-mixing used by Radio No Problem disc jockeys had a high correlation with their motivation in learning English at 0.00 level. That is, the students who had a positive attitude towards Thai-English code-mixing used by Radio No Problem disc jockeys, also had high motivation in learning English.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

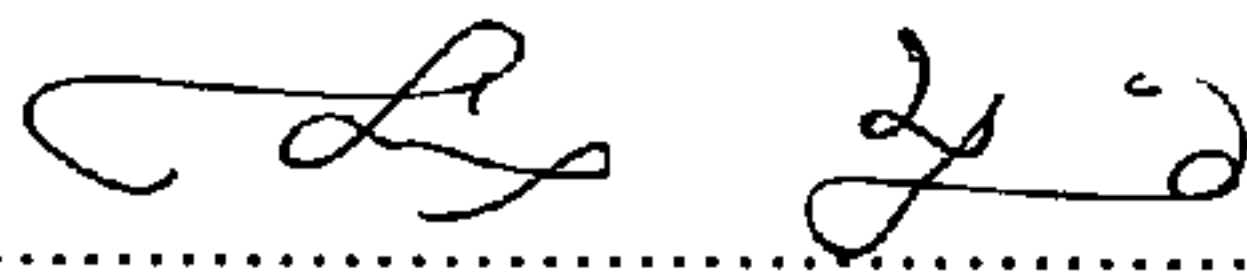
(อาจารย์ญาณิสา บุระชัยทวี)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

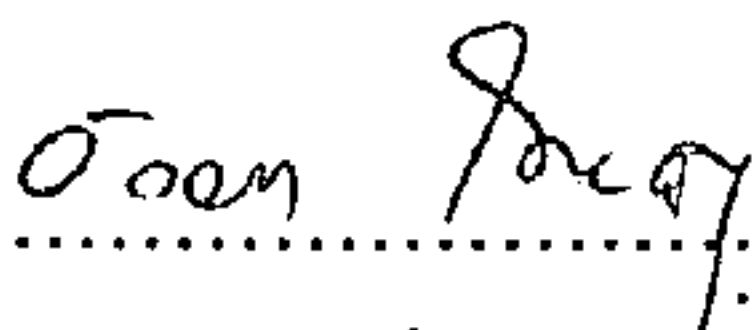
(อาจารย์ญาณิสา บุระชัยทวี)

คณะกรรมการสอบ

(อาจารย์ญาณิสา บุระชัยทวี)

ประธาน

(อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

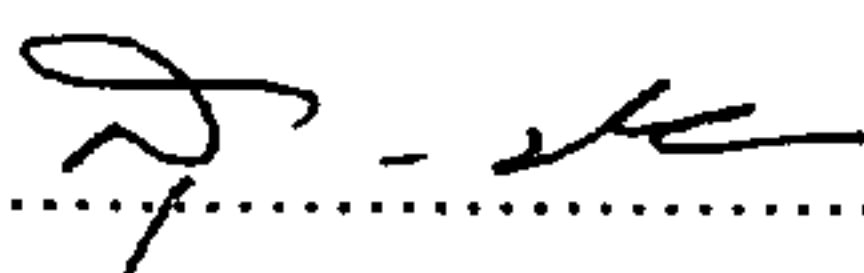
กรรมการ

(อาจารย์จรรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร)

กรรมการ

อนุมัติให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

วันที่.....4.....เดือน.....พ.ค.ม.....พ.ศ.2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูง ขอขอบพระคุณอาจารย์ญาณิสานุภระชัยทวี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา และ อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รศ. พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และ ผศ.พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ คุณณิฏฐา แสงอรุณที่ได้เอื้อเฟื้อเวลาในการแจกแบบสอบถาม และพิมพ์สารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ พันเอก(พิเศษ) เดชา วิริยา ที่เป็นผู้แนะนำ ชี้นำแนวทางในการทำสารนิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณปัญญา สุนทรพฤกษ์ คุณพรรณี อารีวิทยาเลิศ และร้อยโท พงศ์วุฒิ แยมวงษ์ ที่ให้การสนับสนุน และส่งเสริมในการศึกษาเป็นอย่างดีตลอดมา นับตั้งแต่เข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้

และสุดท้ายขอขอบพระคุณบิดา มารดา และ น้องชาย ที่ได้ให้กำลังใจด้วยความรักและห่วงใย ตลอดระยะเวลาการศึกษาและการทำวิจัยจนสำเร็จ

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่พระคุณบิดา มารดา และขอแสดงความระลึกถึงพระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษา

ณัฐวิภา วิริยา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง.....	1
1.2 จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
1.3 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.5 สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การปนภาษา.....	8
ความหมายของการปนภาษา.....	8
ลักษณะของการปนภาษา.....	9
แนวโน้มและผลกระทบจากการปนภาษาที่มีต่อภาษาไทย.....	10
สื่อมวลชนกับการใช้ภาษา.....	11
ความหมายของสื่อมวลชน.....	11
บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน.....	11
อิทธิพลของสื่อมวลชน.....	13
การใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุในปัจจุบัน.....	14
ทัศนคติ.....	15
ความหมายของทัศนคติ.....	16
องค์ประกอบของทัศนคติ.....	16
ลักษณะสำคัญของทัศนคติ.....	16
ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม.....	17
แรงจูงใจ.....	17
ความหมายของแรงจูงใจ.....	17
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	17
ประเภทของแรงจูงใจ.....	19
แรงจูงใจกับการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปณานาษา.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุ.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางด้านทัศนคติ พฤติกรรม และแรงจูงใจในการฟังวิทยุของวัยรุ่น.....	27
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	31
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ตอนที่ 1 ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัด รายการวิทยุ.....	35
ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต.....	42
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร.....	49
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	55
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	55
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	55
สรุปผลการศึกษา.....	57
การอภิปรายผล.....	59
ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	64
ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	64
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยและ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	74
ภาคผนวก ข รูปแบบรายการ Radio No Problem.....	77
ภาคผนวก ค รายการวิทยุรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0	79
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	86

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่านักจัดรายการวิทยุมีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยตลอดรายการ”.....	36
2	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุถูกต้อง”.....	36
3	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเหมาะสมกับยุคสมัย”.....	37
4	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่านักจัดรายการวิทยุใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์”.....	37
5	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง”.....	38
6	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นทางเลือกใหม่ในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน”.....	38
7	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงถึงการเป็นคนยุคใหม่ที่ทันสมัย”.....	39
8	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงถึงการเป็นคนมีภูมิรู้”.....	39
9	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงให้เห็นพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงของภาษา.....	40
10	แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติตามในชีวิตประจำวัน.....	40
11	แสดงระดับทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ.....	42
12	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ”.....	43
13	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านมีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ”.....	43

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น”.....	44
15	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านมีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษาหรือไม่ไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อศึกษาถึงภาษาและวัฒนธรรม.....	44
16	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “เมื่อได้ยินศัพท์หรือสำนวนที่ท่านไม่เข้าใจ ท่านเปิดพจนานุกรม ถามเพื่อน หรือ ถามผู้รู้.....	45
17	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ศัพท์ หรือ สำนวนที่ท่านรับพิจารณา นักจัดรายการวิทยุช่วยเสริมสิ่งที่ท่านเรียนในห้องเรียน”.....	45
18	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้คล่องแคล่วเช่นเดียวกับนักจัดรายการวิทยุ”.....	46
19	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านมีความต้องการเรียนรู้คำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ที่ทันสมัย.....	46
20	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านมีความต้องการอ่านหรือฟังสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ”.....	47
21	แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม “ท่านมีความรู้สึกว่าย่เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น.....	47
22	แสดงระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต.....	49
23	แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	50
24	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ ความแปรปรวน (ANOVA) ระหว่างตัวแปร.....	51
25	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเปรียบเทียบแบบจับคู่ในแต่ละกลุ่มระดับทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ.....	52
26	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบถดถอย (Regression Analysis).....	53

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย ของนักจัดรายการวิทยุ.....	41
2 แสดงแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เกิดจาก การรับฟังรายการวิทยุ.....	48

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ที่สำคัญยิ่ง การที่มนุษย์ใช้ภาษาต่างกัน เมื่อมีการติดต่อสัมพันธ์กันไม่ว่าจะเป็นทางใด ย่อมต้องใช้ภาษาที่ทุกคนยอมรับเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารทั้งสิ้น ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยอมรับกันว่าเป็นภาษาสากล มีอิทธิพลต่อภาษาอื่นๆ เป็นอย่างมาก ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีตะวันตกที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทย รวมทั้งการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศทำได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้ภาษาอังกฤษเข้ามาสู่ภาษาไทยพร้อมวิทยาการเหล่านี้ ทำให้มีการใช้ภาษาอังกฤษปะปนกับภาษาไทยเกิดขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปจากป้ายประกาศต่างๆ ตามบ้าน ร้านค้า ชื่อสินค้า ชื่อรายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ และจากหนังสือพิมพ์ เช่น จักรวาลโฟโต้แล็บ แหม่มเบเกอร์ ศรีประจักษ์แมนชั่น 7 สีคอนเสิร์ต เรดิโอโนฟร็อบเบลิม เป็นต้น แม้แต่ชาวบ้านที่มีความรู้น้อยก็ยังนิยมใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเช่นกัน เช่น การตั้งชื่อบุตรหลานเป็นภาษาอังกฤษ อาทิ นอต ปูกี้ แบงค์ แคท เจมส์ เบ็นซ์ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุหลายประการ เช่น ราชบัณฑิตยสถานไม่สามารถบัญญัติศัพท์ได้ทันกับความต้องการของสังคม เนื่องจากในยุคปัจจุบันนี้การติดต่อสื่อสารจากโลกตะวันตกแผ่ขยายอิทธิพลออกมามาก (อรพันธ์ อารักษ์วาณิช, 2539 : 29) หรืออาจเกิดจากคำที่บัญญัติออกมาแล้วสื่อความได้ไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ภาษาไม่กระชับ หรือคำที่เป็นภาษาอังกฤษนั้นสื่อความหมายได้ชัดเจนกว่าอยู่แล้ว โดยเฉพาะศัพท์ในวงการเฉพาะด้าน ตัวอย่างเช่น ในแวดวงคอมพิวเตอร์ ศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถานก็ไม่สามารถสื่อความหมายได้ดีเท่าภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า Graphic = เรขภาพ, Scan = กราดตรวจ, Disk = แผ่นจานบันทึก

ปรากฏการณ์ที่มีการใช้ภาษามากกว่า 1 ภาษาปนกันในแต่ละประโยค เช่น การพูดภาษาไทยปนอังกฤษ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2532 : 13) เรียกว่าคือ การปนภาษา ซึ่งการปนภาษาจัดได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาทางหนึ่ง ดังนั้นเมื่อมีผู้สังเกตเห็นว่ามีบางคนหรือบางกลุ่มใช้ภาษาต่างจากที่เคยเป็น หรือแปรไปจากปกติ ก็จะส่งผลให้สังคมมีปฏิกิริยาหรือทัศนคติเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงขึ้น ซึ่งมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เช่น ตัวอย่างดังนี้

รัชนี ศรีไพพรรณ (2526) เป็นบุคคลหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย และเรียกร้องให้คนไทยตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ในฐานะเป็นทรัพย์สินมรดกของชาติไทย โดยแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการปนภาษาไว้ดังนี้ “การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงภาษาเพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย หรือเพื่อความสร้างสรรค์จรโลงใจ ควรทำด้วยความรอบคอบ ในเรื่องนี้ หากเราได้ตั้งข้อสังเกตต่อภาษาหรือถ้อยคำที่เกิดใหม่ จะพบคำหลายคำที่เกิดจากความไม่

รอบคอบ ซึ่งผู้แต่งหนังสือบางคนชอบเปลี่ยนวิธีเรียบเรียงภาษาไทยไปเป็นประโยคต่างประเทศ ด้วยคิดว่าสำนวน ไวยากรณ์นั้นเป็นเครื่องหมายแสดงความรุ่งเรืองของตน และเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างดีที่เกิดขึ้นในวิชาหนังสือสมัยใหม่ ท่านผู้รู้ควรจะได้สนใจ สังเกต ทักท้วง แนะนำ ช่วยประคับประคองให้ภาษาไทยเป็นไปอย่างถูกต้อง งดงาม หน่วยงานหรือผู้ที่คิดจะสร้าง ถ้อยคำ ภาษา สำนวนขึ้นมาใหม่ หากไม่แน่ใจก็ควรจะขอคำแนะนำจากผู้รู้ หรือศึกษาจากตำรา ต่างๆ จนแน่ใจว่าเหมาะสมมีคุณค่าพอที่จะให้คนไทยรับไว้ด้วยความภาคภูมิใจ เพื่อความเป็น เอกภาพของภาษา"

ศ.นพ.อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ (2544 : 15) นายกราชบัณฑิตยสถาน กล่าวในการ ปาฐกถาเรื่อง "ภาษาไทยคือหัวใจของชาติ" ไว้ดังนี้ "ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ส่งผล กระทบต่อภาษาไทย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความสะดวก รวดเร็ว และคนไทยมักไม่ค่อยให้ความสำคัญกับภาษาแม่ และคนไทยจำนวนไม่น้อยมีค่านิยมที่ผิดคิดว่า การใช้ภาษาอังกฤษ แสดงถึงการเป็นคนที่มีความรู้ ซึ่งในรอบ 2 เดือนที่ผ่านมา การใช้ภาษาไทยยังเกิดปัญหา มากทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น มีการใช้น้อยกว่าที่ควรทั้งภาครัฐและเอกชน การใช้ภาษาอังกฤษในหัวข้อหนังสือพิมพ์ต่างๆ หรือการพูดทับศัพท์ ซึ่งเกิดผลเสียกับผู้พูดเอง การใช้ ภาษาไทยจะทำให้มีเวลาคิด และไม่พูดพล่อยจนเกิดความเสียหาย โดยเฉพาะผู้นำประเทศ นอกจากนี้ยังมีการตั้งชื่อต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ อย่างเช่น กระทรวงสาธารณสุขจัดโครงการ โมบายคลินิก ทั้งที่เรียกว่า เรือหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ก็ได้ อย่างไรก็ตาม ต้องถือเรื่องนี้เป็น วิกฤติระดับชาติ หากภาษาไทยเสีย วัฒนธรรมของชาติก็คงอยู่ไม่ได้ ดังนั้นทุกคนต้องร่วมกัน รักษา โดยเฉพาะผู้นำประเทศต้องเป็นผู้นำเรื่องนี้ และอยากให้ทุกคนช่วยกันบัญญัติศัพท์ที่ยัง ไม่มีคำภาษาไทยส่งให้ราชบัณฑิตยสถาน"

จะเห็นได้ว่าถ้อยคำแสดงทัศนคติข้างต้นเป็นทัศนคติในด้านที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ ภาษาอังกฤษปนไทย โดยเน้นถึงความถูกต้องเป็นหลัก และมุ่งหวังให้ทุกคนใช้ภาษาไทยที่ งดงาม สละสลวย ตามแบบที่บรรพบุรุษได้วางไว้แบบอย่าง มิฉะนั้นจะเป็นการทำให้ภาษาวิบัติ หรือเสื่อมลง พร้อมทั้งเรียกร้องให้คนไทยระมัดระวังในการใช้ภาษา

แต่ทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยมิได้มีแต่ด้านลบเท่านั้น นักวิชาการบาง ท่านมองการใช้ภาษาเช่นนี้ว่าเป็นเรื่องปกติ เช่น คนที่อยู่ในแวดวงสื่อมวลชน และโฆษณา หรือ แม้แต่นักภาษาศาสตร์เองก็ตาม

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2542 : 95) เห็นด้วยกับการปนภาษาโดยแสดงความคิดเห็นว่า "การปนภาษาเป็นสังขธรรมชาติ ซึ่งไม่ค่อยมีผู้ใดสังเกตเห็น หรือถือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่น่า ถกเถียงและห่วงใยมากนัก หากไม่เป็นสิ่งที่เด่น หรือคุณลักษณะเอกลักษณ์ของภาษามาตรฐาน ในสังคมไทยการปนภาษาที่เป็นที่กล่าวขวัญมากที่สุด คือ การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย เพราะเกิดขึ้นในคนไทยที่พูดภาษาอังกฤษได้ส่วนใหญ่ และคำที่เข้ามาปนมีเป็นจำนวนมาก ประกอบกับประเทศไทยมีนโยบายสนับสนุนให้คนไทยใช้คำไทย แทนที่จะทับศัพท์ตรงๆ การ

ปนภาษาอังกฤษจึงเป็นประเด็นปัญหาที่นักภาษา หรือผู้ที่ห่วงใยภาษาไทยมาตรฐานมักยกขึ้นมาเป็นหัวข้อการสนทนาอยู่เนืองๆ เพื่อชี้ให้เห็นปัญหาของการที่ภาษาไทยกำลังถูกแทรกแซงหรือทำลายไปที่ละน้อย"

เสรี วงศ์มณฑา (2526 : 35) เป็นอีกผู้หนึ่งที่เห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยเป็นเรื่องปกติ โดยได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยในแวดวงธุรกิจและโฆษณาไว้ดังนี้ "ภาษาธุรกิจและโฆษณา มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษปนอยู่มาก ทั้งนี้เพราะคำภาษาอังกฤษบางคำกระทัดรัด ใช้สื่อความหมายในวงการเดียวกันได้ดี พอพูดก็เข้าใจกันทันที และภาษาที่ใช้ในวงการธุรกิจและโฆษณาต้องพยายามสร้างความเด่น ทำให้เกิดความพยายามที่จะสร้างภาษาใหม่ขึ้นมา แต่ถูกต้องด้าน การกำหนดความถูกต้องในสังคมเป็นเรื่องของวัฒนธรรม เมื่อโลกเปลี่ยนไป ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลง"

โดยสรุปเห็นได้ว่า ผู้ที่เห็นด้วยกับการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยมองไปในแง่ของการสร้างสรรค์ภาษา การเจริญเติบโตของภาษา และเห็นว่าสังคมไทยควรยอมรับความหลากหลายในการใช้ภาษา ซึ่งลักษณะของการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยนี้ ได้มีผู้สนใจศึกษาไว้หลายท่าน เช่น วงศ์แห ภัทรนิตย์ (2525) ศึกษาเรื่องการปนภาษาของนักวิชาการ และ นักเขียน อรรถน สี่หะอำไพ (2530) ศึกษาเรื่องการสลับเปลี่ยนภาษาระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ จันทน์ รักธรรมยิ่ง (2538) ศึกษาเรื่องการปนภาษาของแพทย์ และ สุทธิรา ว่องพาณิชย์เจริญ (2540) ศึกษาเรื่องการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุภาคเอฟ.เอ็มในกรุงเทพมหานคร ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวล้วนแสดงให้เห็นอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในลักษณะการปนภาษาของสาขาอาชีพต่างๆ คือ นักเขียน นักวิชาการ แพทย์ และสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อมวลชนนับว่าเป็นผู้ใช้ภาษาไทยมาก และทำให้ภาษาไทยมีชีวิต มีความหมาย กลุ่มนี้จึงเป็นที่เพ่งเล็งของนักอนุรักษ์ภาษาไทย (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2540: 127)

ประกอบกับในปัจจุบันนี้เป็นที่กล่าวได้ว่าสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในสภาพสังคมปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลทางด้านการใช้ภาษา เพราะประชาชนเรียนรู้ภาษาจากสื่อมวลชนโดยไม่รู้ตัว และมักจะใช้ตามอย่างเป็นไปโดยทันที ประเด็นนี้ ดุษฎีพร ชำนิโรคนานต์ (2516 : 117) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า "เรามักได้ยินเสมอว่า สื่อมวลชนทำให้ภาษาไทยเสื่อมบ้าง ทำให้ภาษาวิบัติบ้าง เหตุที่มีผู้กล่าวเช่นนั้นเป็นเพราะผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนมักไม่ใคร่ระมัดระวังในการใช้ภาษา คือไม่สนใจว่าจะถูกหรือไม่อย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งคือมุ่งผลทางการค้า การโฆษณา จึงใช้สำนวนภาษาแบบใหม่ๆ เพื่อให้สะดุดหูสะดุดตาจำง่าย นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงด้วย แต่ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงนั้นมีผู้รับผิดชอบคนเดียวคือผู้พูด ผู้อ่าน หรือผู้ประกาศ ถ้าอ่านออกเสียงผิด ความผิดก็จะตกอยู่กับผู้ฟังนั้นจะโทษผู้อื่นไม่ได้ ปัญหาเรื่องการใช้คำและสำนวนภาษา นับเป็นปัญหาที่พูดกัน

มาก ปัญหาเรื่องนี้บางอย่างก็แก้ไขได้และจำเป็นต้องแก้ไข แต่บางอย่างก็เป็นเรื่องที่มีสื่อมวลชนไม่ต้องการแก้ไข เขาสนใจใช้ภาษาเช่นนั้น เพราะเขามีจุดประสงค์ที่จะใช้สำนวนภาษาที่ผิดแปลก สะดุดหู สะดุดตา ใ้ใจผู้ฟัง ผู้อ่าน ให้สนใจเพื่อประโยชน์ในแง่การค้านั่นเอง” เห็นได้ว่า สื่อมวลชนเป็นครูสอนภาษาที่มีอิทธิพลมาก ดังนั้นสื่อมวลชนควรตระหนักในการใช้ภาษา เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ภาษาแก่เยาวชนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2519) ได้สำรวจสื่อมวลชนประเภทที่มีอิทธิพลต่อประชาชนมากที่สุด พบว่า ประชาชนทั่วไปรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทวิทยุกระจายเสียง 87 % และจากโทรทัศน์ 34 % จากตัวเลขดังกล่าว แสดงให้เห็นจำนวนร้อยละของผู้ที่ฟังวิทยุว่าเป็นตัวเลขที่สูงมาก เนื่องจากวิทยุส่งสารไปยังผู้รับโดยการกระจายเสียง ซึ่งนับเป็นสื่อมวลชนที่สามารถส่งสารได้รวดเร็วที่สุดและไกลที่สุด อีกทั้งไปถึงทุกถิ่น ทุกประเภท แม้แต่ผู้ที่มิได้รับการศึกษาจากโรงเรียนเลยก็สามารถรับฟังได้ นอกจากนี้ผู้รับสารยังเสียค่าใช้จ่ายน้อยด้วย ประกอบกับงานวิจัยของ จาระไน แกลโกศล (2537) เรื่อง “พฤติกรรม การฟังวิทยุของชาวกรุงเทพมหานคร ” และงานวิจัยของ ชูดามา ปุณณะหิตานนท์ (2541) เรื่อง “การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการรับฟังรายการเรดิโอ โนพรีอบเบลิม คลื่นความถี่ เอฟ.เอ็ม. 88.0 เมกะเฮิรตซ์ ของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการรับฟังวิทยุของชาวกรุงเทพมหานคร พบว่ามีผู้ฟังวิทยุเป็นประจำทุกวันมากถึงร้อยละ 45 ผู้ที่ฟังเกือบทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 27 ผู้ที่ฟังเป็นครั้งคราว คิดเป็นร้อยละ 21 และผู้ที่ฟังเฉพาะวันหยุดมีเพียงร้อยละ 4 จึงจัดได้ว่าวิทยุเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อวัยรุ่นอายุ 18-24 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่รับฟังวิทยุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.5 อันดับที่สองได้แก่ วัยรุ่นอายุ 12-17 ปี คิดเป็นร้อยละ 27 อันดับที่สามได้แก่ ประชาชนอายุ 25-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.5 อันดับที่สุดท้ายได้แก่ ประชาชนอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4 และทัศนคติที่กลุ่มผู้ฟังมีต่อรายการวิทยุเป็นไปในแง่ดี

จากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า วิทยุเป็นสื่อมวลชนประเภทที่ประชาชนนิยมฟังมากที่สุด โดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อรายการวิทยุ และมีการรับวิทยุฟังเป็นประจำทุกวัน จึงอาจกล่าวได้ว่า วิทยุเป็นสื่อที่มีอิทธิพลในการใช้ภาษาของวัยรุ่นมากที่สุด

กลุ่มวัยรุ่นจึงเป็นผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ที่ผู้ประกอบการธุรกิจต่างๆ ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในประเทศไทยจะมีอำนาจในการตัดสินใจและอำนาจในการซื้อหรือบริโภคสิ่งต่างๆ อยู่ในระดับสูง เพราะกลุ่มวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่จะยังอยู่กับครอบครัวหรือพ่อแม่ และมีพ่อแม่คอยให้ความช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายตลอดเวลา นอกจากนี้วัยรุ่นมีลักษณะที่ติดอะไรง่าย หากนิยมในตัวนักแสดงรายการวิทยุคนไหนก็จะติดตัวนักแสดงรายการวิทยุคนนั้น แล้วก็จะเป็นกันทั้งกลุ่ม ที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งก็เพราะกลุ่มวัยรุ่นมักมีพฤติกรรมที่เลียนแบบบุคคลที่ตนชื่นชอบและไว้วางใจ ซึ่งกลุ่มเพื่อนก็เป็นกลุ่มหลักที่ตัวเด็กวัยรุ่นจะให้ความสำคัญ และบางคนอาจให้ความไว้วางใจในตัวเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครอง และทุกคนในกลุ่ม

มักจะแสดงพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันเพื่อให้รู้ว่าตนเป็นกลุ่มเดียวกัน ผู้ประกอบธุรกิจรายการวิทยุจึงสนใจในตัวกลุ่มวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมการบริโภค โดยให้ความสนใจด้านเทคโนโลยี และให้ความสนใจต่อความเป็นไปของสังคมและความเคลื่อนไหวของโลกมากขึ้น ประกอบกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น สภาพการจราจรที่ติดขัด ทำให้วิถีชีวิตของกลุ่มผู้ฟังต้องใช้เวลาช้านานอยู่ในรถ ซึ่งเอื้ออำนวยในการเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียงมากขึ้นกว่าเดิม รวมถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ชอบแสดงออกมากขึ้น โดยการโทรศัพท์เข้าไปในรายการวิทยุเพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อพูดคุยกับนักจัดรายการวิทยุ หรือดีเจ (DJ: Disc Jockey) ทำให้ผู้ฟังที่เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับทางรายการวิทยุ (active audience) มากขึ้นจากที่แต่ก่อนเป็นผู้ฟังที่เปิดรับฟังเพียงอย่างเดียว (passive audience) คือจะฟังแต่สิ่งที่ปรากฏอยู่ในรายการวิทยุเท่านั้น ไม่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในรายการมากนัก นอกจากนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มวัยรุ่นชอบที่จะปฏิสัมพันธ์กับทางรายการวิทยุมากกว่าผู้ฟังในกลุ่มผู้ใหญ่และกลุ่มอื่นๆ (วลัยลักษณ์ เศรษฐธิ.2539: 2)

รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. เป็นรายการวิทยุที่ได้รับความนิยมติดอันดับ 1 ใน 5 รายการวิทยุยอดนิยมของทุกการสำรวจ เพราะเป็นรายการที่เปิดทั้งเพลงไทยและเพลงสากลที่ทันสมัย ทั้งยังดำเนินรายการโดยดีเจชื่อดังที่มีความสามารถในการจัดรายการที่ถูกต้องกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้ภาษาในการสื่อสารทั้ง 2 ภาษา คือ ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (www.atimemedia.com) ประกอบกับผู้วิจัยได้ทำการสำรวจรายการวิทยุที่นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนิยมฟังแล้วพบว่ารายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. เป็นรายการวิทยุที่นิสิตนิยมฟังมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุมีอิทธิพลต่อทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตอย่างไร และมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาไว้เลย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz.
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากการรับฟังรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

②

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึง ทศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจะเป็นการสร้างความตระหนักในการใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่นักจัดรายการวิทยุ
3. เป็นแนวทางให้ครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้วิทยุเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ศึกษาเฉพาะทศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากการรับฟัง รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2544 เท่านั้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

รายการ Radio No Problem	หมายถึง	รายการวิทยุบันเทิง คลื่น FM 88.0 Mhz. ที่เปิดทั้งเพลงไทยและเพลงสากลโดยใช้ภาษาในการสื่อสาร 2 ภาษา คือ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
การปนภาษา	หมายถึง	การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	หมายถึง	แรงกระตุ้นที่ทำให้นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตรเกิดความรู้สึกต้องการเรียนภาษาอังกฤษ
นักจัดรายการวิทยุ หรือ ดีเจ	หมายถึง	ผู้ที่ทำหน้าที่ดำเนินรายการวิทยุรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz.

①

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ทศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

5

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. การปณภาษา

- 1.1 ความหมายของการปณภาษา
- 1.2 ลักษณะของการปณภาษา
- 1.3 แนวโน้มและผลกระทบจากการปณภาษาที่มีต่อภาษาไทย

2. สื่อมวลชนกับการใช้ภาษา

- 2.1 ความหมายของสื่อมวลชน
- 2.2 บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน
- 2.3 อิทธิพลของสื่อมวลชน
- 2.4 การใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุในปัจจุบัน

3. ทศนคติ

- 3.1 ความหมายของทศนคติ
- 3.2 องค์ประกอบของทศนคติ
- 3.3 ลักษณะสำคัญของทศนคติ
- 3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติและพฤติกรรม

4. แรงจูงใจ

- 4.1 ความหมายของแรงจูงใจ
- 4.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ
- 4.3 ประเภทของแรงจูงใจ
- 4.4 แรงจูงใจกับการเรียนภาษาต่างประเทศ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปณภาษา
- 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุ
- 5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางด้านทศนคติ พฤติกรรม และแรงจูงใจในการฟังวิทยุของวัยรุ่น

1. การปนภาษา (Code-Mixing)

1.1 ความหมายของการปนภาษา

ในเรื่องการปนภาษา (Code-Mixing) มีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการปนภาษา พอจะสรุปได้ดังนี้

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2532 : 13) กล่าวสรุปไว้ในคำจำกัดความของภาษาศาสตร์ สังคมว่า การปนภาษา (Code-Mixing) หมายถึงการใช้ภาษามากกว่า 1 ภาษา (ส่วนมากจะเป็น 2 ภาษา) ปนกันในแต่ละประโยค เช่น การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างนี้

" Course นี้ต้องทำ paper ไม่มีข้อสอบ แต่ฉันยังไม่มี idea เลยว่าจะ study เรื่องอะไร อ่าน journal ไปตั้งหลายเล่มแล้ว ก็พบแต่หัวข้อที่ complicated ทั้งนั้นเลย ไอ้ที่ simple หน่อย ไม่ค่อยเจอเลย "

Wardhaugh (1986: 103) ได้กล่าวถึงเรื่องการปนภาษาไว้ว่าการปนภาษาจะเกิดขึ้นอยู่กับความชำนาญในภาษาที่ 2 ของผู้พูด ตามปกติผู้พูดสองภาษาจะใช้หลายภาษาปนกันในการสนทนาครั้งหนึ่งๆ ซึ่งจะมีการใช้ไวยากรณ์สลับกันบ้าง

Gumperz (1972: 428) กล่าวถึง การปนภาษา ว่าหมายถึงการที่ผู้พูดใช้บางส่วนของภาษาหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นคำ วลี หรือหน่วยที่ใหญ่กว่าลีมาปนในอีกภาษาหนึ่ง หากส่วนที่นำมาใช้เป็นคำศัพท์จะเรียกว่า การยืมคำศัพท์ (lexical borrowing)

Richards (1992: 57) อธิบายการปนภาษาว่าเป็นการใช้ภาษาสองภาษาปนกัน โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนหัวเรื่องที่พูด ซึ่งมักจะเกิดในชุมชนสองภาษาหรือในชุมชนหลายภาษา และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่น ใช้ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นคนพูดสองภาษาในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งลักษณะการปนภาษานี้เกิดขึ้นในภาษาระดับต่างๆ เช่น ระดับเสียง ระดับหน่วยคำ ระดับโครงสร้างทางไวยากรณ์ หรือระดับคำศัพท์ ตัวอย่างเช่น ลักษณะการปนภาษาอังกฤษในภาษาจีนแมนดาริน

จากแนวความคิดเรื่องการปนภาษาของนักภาษาศาสตร์ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า การปนภาษา (Code-Mixing) หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งๆ ใช้ภาษามากกว่า 1 ภาษา สลับกัน ซึ่งเป็นการใช้ภาษาอีกแบบหนึ่งที่ไม่ได้จำกัดวงในกลุ่มชนที่ใช้ทวิภาษา หรือจำกัดวงในกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นการใช้ภาษาที่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของสังคม สังคมใดมีกลุ่มชนหลายเชื้อชาติหลายภาษา โอกาสที่ภาษาอื่นเข้ามาปะปนในภาษาของตนมีมากขึ้น

1.2 ลักษณะของการปนภาษา

อรพันธ์ อารักษ์วาณิช (2539 : 30) ได้กล่าวถึงลักษณะการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยโดยจำแนกออกเป็น 4 ลักษณะใหญ่ๆ ดังนี้

1. แบบภาษาไทย+ภาษาอังกฤษ เช่น โรคเอดส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ ภัตตาคารนิวเฟรนด์ จักรเพชรไฟโต้แล็ป ประภาบัวดี ปิ่นเพชรอพาร์ทเมนต์ โรงแรมรอยัลซิตี วรณดีไซน์ อุดมคาร์แคร์ จักษุคลินิก ดลิ้งชันผ้าเบรค กาญจนาวิลเลจ สว่างเฟอร์นิเจอร์

2. แบบภาษาอังกฤษ+ภาษาไทย เช่น ทิมไทย บิมน้ำมัน ฟาร์มจระเข้ คอนกรีตเสริมเหล็ก

3. แบบภาษาอังกฤษ+ภาษาอังกฤษ เช่น เซ็นทรัลซูเปอร์มาร์เก็ต ชันนี วิดีโอ ยูนิคโฮม พาด้าดีพาร์ทเมนท์สโตร์ ชาวันเซ็นเตอร์ สโนไวท์ลอนดรี

4. แบบที่ใช้คำภาษาอังกฤษเดี่ยวๆ หรือเป็นวลี เช่น มือบ ไมโครโฟน ช็อก เคลียร์ ชาร์จ สไตรค์ เทกโอเวอร์ แอปปี บิ๊ก ฟรี เซอร์ไพรส์ บอร์ด ไฟแนนซ์

หากสังเกตการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทย 4 ประเภทข้างต้น จะเห็นว่ามีคำหลายคำที่นิยมนำมาตั้งเป็นชื่อร้านหรือชื่อสินค้า เพื่อบอกประเภทของสินค้า เช่น

ร้านถ่ายรูป ใช้คำว่า ไฟโต้ ไฟโต้แล็ป ไฟโต้เอกซ์เพรส เช่น เอกศิลป์ไฟโต้ จักรवालไฟโต้แล็ป เองไฟโต้เอกซ์เพรส

ร้านทำผม ใช้คำว่า บิวตี้ ซาลอน บาร์เบอร์ แฮร์ดู เช่น ประภาบัวดี ซาดิ ซาลอน น้อมเกล้าบาร์เบอร์ วิชัยแฮร์ดู

อยู่ซ่อมรถ หรือ ร้านล้างรถ ทำความสะอาดรถ ใช้คำว่า การาจ คาร์แคร์ เช่น สมศรีคาร์แคร์ วิชัยการาจ

ร้านซักผ้า ใช้คำว่า ลอนดรี เช่น สโนไวท์ลอนดรี

ร้านขายหรือให้เช่าวิดีโอ ใช้คำว่า วิดีโอ เช่น ชันนีวิดีโอ

ร้านขายยา ใช้คำว่า ฟาร์มาซี เช่น พิเชษฐ์ฟาร์มาซี

ร้านหมอ ใช้คำว่า คลินิก โพลีคลินิก เดนทัลคลินิก เช่น คลินิกหมอสมปอง บางลำภูคลินิก ปาริณาทเดนทัลคลินิก

ร้านขายเครื่องตกแต่งบ้าน ใช้คำว่า เฟอร์นิเจอร์ เช่น สว่างเฟอร์นิเจอร์

ร้านแว่นตา ใช้คำว่า ออฟติก เช่น ปิ่นเกล้าออฟติก

หมู่บ้านจัดสรร ห้องแบ่งขาย หรือ ให้เช่า ใช้คำว่า วิลล่า เฟลส อพาร์ทเมนต์ แมนชั่น คอนโดมิเนียม เช่น ชานนท์วิลล่า กาญจนาวิลเลจ บ้านเจ้าพระยาเฟลส ดาวคะนอง คอนโดมิเนียม ปิ่นเพชรอพาร์ทเมนต์ ธารินีแมนชั่น

ร้านขายขนมปัง ใช้คำว่า เบเกอรี่ เช่น แหม่มเบเกอรี่

รายการดนตรีทางโทรทัศน์ ใช้คำว่า คอนเสิร์ต โลกดนตรีอินคอนเสิร์ต

นอกจากการใช้ภาษาอังกฤษประกอบคำภาษาไทยเพื่อบอกประเภทของสินค้าหรือบริการ บางครั้งยังพบว่าการใช้ภาษาอังกฤษล้วน ๆ เช่น พิชซ่าฮัท ลักส์ซูรีเพลส เอ็มอาร์ดี มินิมาร์ท เป็นต้น

จะเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านหรือสินค้ามีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น อาจเป็นเพราะคนไทยรู้จักภาษาอังกฤษมากขึ้น หรือเห็นว่าถ้าตั้งชื่อแบบไทย ๆ แล้วจะแสดงให้เห็นว่าไม่ทันสมัยก็เป็นได้ นอกจากนี้ยังพบว่าชื่อร้านค้าต่าง ๆ ที่ชื่อเป็นแบบไทย ๆ เช่น ห้องภาพนางลักษณ์ โชคดีการแวน อู่ธนากร กิตติเกศา นั้นในปัจจุบันมีน้อยมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการหลั่งไหลของวัฒนธรรมตะวันตกนั่นเอง

1.3 แนวโน้มและผลกระทบที่มีต่อภาษาไทย

จากการวิจัยของอรพันธ์ อารักษ์วาณิช (2539:33) พบว่าผลกระทบที่มีต่อภาษาไทย นั้นแบ่งออกได้เป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. ภาษาไทยจะมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ หรือเข้ามาปะปนอยู่ในภาษามากขึ้น และในอนาคตคำหลาย ๆ คำในบรรดาศัพท์ภาษาอังกฤษที่เข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยจะได้รับการยอมรับให้ใช้เป็นภาษามาตรฐานในภาษาไทยเช่นเดียวกับที่ราชบัณฑิตยสถานเคยยอมรับและบรรจุศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวนมากไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแล้ว เช่น คำว่า กลูโคส กอล์ฟ กัปตัน เป็นต้น

2. มีการใช้สำนวนหรือรูปประโยคแบบภาษาอังกฤษมากขึ้น และจะมีหลายสำนวนที่กลมกลืนไปกับการใช้ภาษาของคนทั่วไป และเมื่อเวลาผ่านไปรูปประโยคเหล่านี้จะได้รับการยอมรับให้ใช้อย่างเท่าเทียมกับรูปประโยคของภาษาไทยจนยากที่จะแยกได้ว่าประโยคใดเป็นรูปประโยคแบบภาษาอังกฤษ ซึ่งผลกระทบข้อนี้เกิดขึ้นจากการได้ยินได้ฟังบ่อย ๆ จากสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะทางโทรทัศน์และทางหนังสือพิมพ์

3. ระบบเสียงในภาษาจะเปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงของระบบเสียงในภาษาจะเป็นไปในลักษณะของการเพิ่มเสียงในภาษา คือ การเพิ่มหน่วยเสียงพยัญชนะต้นและการเพิ่มหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย ดังนี้

3.1 การเพิ่มหน่วยเสียงพยัญชนะต้น คำยืมภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทยที่ใช้พยัญชนะต้นควบ 2 เสียง จะทำให้เกิดเสียงพยัญชนะต้นควบใหม่ๆ ใช้ในภาษาไทย เช่นเสียง ฟร บร บล จากคำว่า ฟรี ฟรุตสลัด เบรค โบริกเกอร์ เบลม บลูยีนส์ เป็นต้น

3.2 การเพิ่มหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย โดยปกติภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ออกเสียงพยัญชนะท้ายต่างจากภาษาไทย เช่น ภาษาไทยนั้นหากเป็นเสียงแม่กดไม่ว่าจะลงท้ายด้วยสระกกดด้วย จ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ค ด ต ถ ท ธ ศ ษ หรือ ส ก็ออกเสียงพยัญชนะ

ท้ายเหมือนสะกดด้วย ด ทั้งสิ้น ตัวอย่างคำว่า กัด ปรากฏ เวศน์ ทาส ทุกคำออกเสียงเหมือนสะกดด้วย “ด” เป็น กัด ปรา-กด เวด ทาด แต่เมื่อคนไทยรับภาษาอังกฤษมาใช้ก็ออกเสียงแบบภาษาอังกฤษตามไปด้วย ทำให้เกิดเสียงพยัญชนะท้ายแบบภาษาอังกฤษ เช่น เสียง ฟ ส ล จากคำว่า สต้าฟ แก๊ส นิวเคลียส บิล ฟุตบอล เป็นต้น

จากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเราคงไม่สามารถสกัดกั้นการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยได้ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ สักวันหนึ่งภาษาอังกฤษที่ปะปนอยู่ในภาษาไทยอาจจะเหมือนการใช้ภาษาบาลี สันสกฤตที่ปะปนอยู่ในภาษาไทยทุกวันนี้ก็ได้ นั่นคือบางครั้งอาจจะแยกได้ยากกว่าคำใดเป็นคำไทยแท้ คำใดเป็นคำไทยปนบาลี สันสกฤต ดังที่พบการตั้งชื่อร้านแบบไทยปนอังกฤษในยุคนี้ เช่น รุ่งเรืองเซรามิคแอนด์วัสดุ หรือ แว่นท็อปเจริญ เป็นต้น

2. สื่อมวลชนกับการใช้ภาษา

2.1 ความหมายของสื่อมวลชน

“สื่อมวลชน” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Mass media” หมายถึง สื่อกลางที่นำข่าวและความรู้ไปสู่มหาชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 :825)

ดวงพร คำคุณวัฒน์ (2536:42) ได้ให้คำจำกัดความของสื่อมวลชนว่า หมายถึงสื่อที่ใช้สื่อสารกับคนจำนวนมาก ซึ่งมีหลายประเภทได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและภาพยนตร์

ชำนาญ รอดเหตุภัย (2522:106) ได้ให้คำจำกัดความว่าสื่อมวลชน หมายถึงเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เป็นตัวการในการสื่อสาร (Communication) เพื่อนำ “สาร” (message) จากแหล่งกำเนิดไปสู่ “มวลชน” (mass) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ข่าว นิตยสารหรือหนังสือรายต่างๆ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชน คือเครื่องมือหรือ อุปกรณ์ที่นำข่าว ความรู้ความบันเทิงสู่มหาชน สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือหนังสือรายต่างๆ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ ดังนั้นสื่อมวลชนก็คือปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสื่อสาร หากปราศจากสื่อมวลชน การสื่อสารย่อมจะเกิดขึ้นไม่ได้

2.2 บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน

สื่อมวลชนมีบทบาทและลักษณะในการส่งสารแตกต่างกัน เช่น วิทยุส่งสารไปยังผู้รับสารโดยการกระจายเสียง นับเป็นสื่อมวลชนที่แพร่หลายมาก เพราะสามารถส่งสารได้รวดเร็วที่

สุดและไกลที่สุด อีกทั้งไปถึงคนทุกท้องถิ่น ทุกประเภท แม้แต่ผู้ที่มิได้รับการศึกษาจากโรงเรียนก็ตามย่อมจะได้รับข่าวสารเช่นกัน นอกจากนี้ผู้รับสารยังเสียค่าใช้จ่ายน้อยอีกด้วย ส่วนโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีลักษณะคล้ายวิทยุตรงที่ให้เสียงเหมือนกัน ปัจจุบันโทรทัศน์เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมาก และนับวันจะมีอิทธิพลต่อผู้ชมมากขึ้น เพราะให้ทั้งภาพและเสียงในขณะเดียวกันก่อให้เกิดแรงกระตุ้นความสนใจสูง ส่วนสิ่งพิมพ์คือหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ นั้นเป็นสื่อที่ส่งสารไปยังผู้รับสารเป็นลายลักษณ์อักษร สิ่งพิมพ์แตกต่างไปจากวิทยุและโทรทัศน์ตรงที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องใช้ทันทีที่ได้รับ แต่จะใช้เมื่อไรก็ได้และสามารถใช้ซ้ำๆ ได้หลายๆ ครั้ง แต่สื่อมวลชนทุกชนิดย่อมมีประโยชน์ในการสื่อสาร อีกทั้งยังช่วยเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ให้ชีวิตตลอดไป สามารถสรุปบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนได้ ดังนี้ (ชานาญ รอดเหตุภัย : 2522)

1. เสนอข่าว

การเสนอข่าวเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของสื่อมวลชนทั่วไป ทำให้ประชาชนมีหูตากว้างไกลตามทันความก้าวหน้าของโลก การเสนอข่าวของสื่อประเภทต่างๆ มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป คือมีวิธีการของแต่ละประเภทโดยเฉพาะ

2. เสนอความคิดเห็น

การเสนอแต่เพียงข่าว หรือข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียว ยังนับว่าไม่เป็นการเพียงพอ สื่อมวลชนจะต้องมีการสอดแทรกความคิดเห็น บทวิเคราะห์ วิจารณ์ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความคิด เกิดวิจารณ์ญาณในสิ่งต่างๆ ด้วย

3. เสนอความบันเทิง

หน้าที่เสนอความบันเทิง นับได้ว่าเป็นหน้าที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของสื่อมวลชน ทำให้ประชาชนได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากสภาพแวดล้อมต่างๆ และยังเป็นสิ่งดึงดูดให้ความสนใจติดตามรับ “สาร” จากสื่อมวลชนอยู่ตลอดเวลา

4. เสนอความรู้ทางวิชาการ

ความรู้ทางวิชาการเปรียบเสมือนอาหารที่ไปหล่อเลี้ยงบำรุงสมอง สื่อมวลชนที่ดีต้องพยายาม ใช้กลวิธีเสนอความรู้ด้านต่างๆ ให้แก่ประชาชนโดยไม่ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายความรู้ทางวิชาการดังกล่าวมีหลายประเภท หลายระดับ นับตั้งแต่เรื่องที่ใกล้ตัวที่สุด เช่น เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยไปจนถึงเรื่องที่ไกลตัว เช่น เรื่องเกี่ยวกับต่างประเทศ เป็นต้น

5. โฆษณาประชาสัมพันธ์

หน้าที่ทางด้านนี้เป็นประโยชน์โดยตรงสำหรับสื่อมวลชน คือทำให้สื่อมวลชนมีรายได้จากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นรายได้หลักที่สำคัญมาก สำหรับประชาชนโดยทั่วไปก็ย่อมได้รับประโยชน์ทางด้านนี้ด้วยเช่นกัน เช่น ทำให้รู้จักสินค้าชนิดต่างๆ มีโอกาสตัดสินใจเลือกซื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ทราบแหล่งที่จะหางานทำ แหล่งที่จะขอรับบริการทางด้านต่างๆ เป็นต้น

หน้าที่ทั้ง 5 ประการของสื่อมวลชนดังกล่าวมาแล้วนั้น ย่อมจะมีน้ำหนักแตกต่างกันไปตามสื่อมวลชนแต่ละประเภท อย่างไรก็ตามสื่อมวลชนที่ดีควรจะทำหน้าที่ดังกล่าวให้ครบด้วย จะมากบ้างน้อยบ้างก็ควรจะอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม ไม่หนักไปทางด้านใดด้านหนึ่งจนเกินไป

2.3 อิทธิพลของสื่อมวลชน

จากการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี (2519 : 68-72) ทำให้ทราบว่าสื่อมวลชนทั้ง 5 ประเภทมีอิทธิพลต่อมวลชนในอัตราที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับจำนวนผู้รับสื่อแต่ละประเภท จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,536 คน พบว่าผู้ฟังวิทยุมีมากที่สุดคือร้อยละ 87 และจากการคำนวณค่าความสำคัญปรากฏว่าวิทยุเป็นสื่อที่มีค่าความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากมีผู้ใช้สื่อมวลชนจำนวนมากจึงทำให้สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของประชาชนอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

1.อิทธิพลทางด้านสติปัญญา คือทำให้สติปัญญาของประชาชนเฉียบแหลมแตกฉานกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

2.อิทธิพลทางด้านค่านิยมและทัศนคติ สื่อมวลชนมีอิทธิพลที่จะนำความรู้สึนึกคิดของประชาชนได้โดยง่าย เพราะประชาชนโดยทั่วไปมีความศรัทธาในสื่อมวลชนสูง มีแนวโน้มที่จะคล้อยตามความคิดเห็นของสื่อมวลชนอยู่แล้ว เพราะเหตุนี้สื่อมวลชนจะชักจูงประชาชนให้หันเหความคิดไปทางไหนก็ย่อมจะทำได้ จะทำให้ชอบหรือทำให้เกลียด จะทำให้เกิดความร่วมมือ หรือเกิดความรู้สึกต่อต้านก็ย่อมจะทำได้

3.อิทธิพลทางด้านอารมณ์ สื่อมวลชนสามารถผ่อนคลายจิตใจของประชาชนให้มีความเพลิดเพลินสนุกสนาน มีสุขภาพจิตที่ดีได้ ในขณะที่เดียวกันสื่อมวลชนก็สามารถยุยงให้เกิดความวุ่นวายได้เช่นกัน

4.อิทธิพลทางด้านคุณธรรม สื่อมวลชนที่มีคุณภาพสามารถยกระดับจิตใจของประชาชนให้สูงขึ้นสู่ระดับของคุณธรรมได้โดยไม่ยากจนเกินไป ในทางตรงกันข้ามสื่อมวลชนที่ปราศจากความรับผิดชอบต่อสังคมก็อาจจะชักพาให้ศีลธรรมเสื่อมไปจากจิตใจของประชาชนอย่างง่ายดาย

5.อิทธิพลทางด้านพฤติกรรม ประชาชนทั่วไปโดยเฉพาะเยาวชนของชาติ มักมีพฤติกรรมเลียนแบบสิ่งที่ปรากฏในสื่อมวลชน จากการวิจัยของนักศึกษาไทยและต่างประเทศ พบว่าเด็กในชั้นประถมศึกษามีความสนใจในพฤติกรรมของซูเปอร์แมน หรือวีรบุรุษในโทรทัศน์ มีลักษณะหลงใหล เพราะเป็นวัยที่ถูกปล่อยวางทางความคิดได้มาก จนถึงกับแสดงพฤติกรรมเลียนแบบซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่เด็กเอง

6.อิทธิพลทางด้านการใช้ภาษา สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อประชาชนทางด้านการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ สื่อประเภทนี้เป็นครูสอนภาษาที่มีอิทธิพลมาก ประชาชนเรียนรู้ภาษาจากสื่อมวลชนโดยไม่รู้ตัวและมักใช้ตามอย่างไปโดยอัตโนมัติ ประกอบกับจากงานวิจัยของรณจวน มินประดิษฐ์ (2513) เรื่อง "อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน" โดยศึกษาในแง่อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อเด็ก ทำให้ได้หลักฐานยืนยันว่า ภาษาจากสื่อมวลชนประเภทนี้มีอิทธิพลต่อเด็กในวัยดังกล่าวเป็นอันมาก โดยเฉพาะภาษาสแลงเด็ก ๆ จะพากันจดจำและนำมาใช้โดยไม่รู้จักละเทศะ เป็นต้น

2.4 การใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุในปัจจุบัน

ในปัจจุบันนี้เป็นที่กล่าวได้ว่าสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในสภาพสังคมปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลทางด้านการใช้ภาษา ซึ่งพบว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก เพราะประชาชนเรียนรู้ภาษาจากสื่อมวลชนโดยไม่รู้ตัว และมักใช้ตามอย่างเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะสื่อมวลชนประเภทวิทยุ วิทยุจึงมีอิทธิพลต่อผู้ฟังเป็นจำนวนมาก รวมทั้งอิทธิพลทางด้านการใช้ภาษาด้วย อิทธิพลของการใช้ภาษาในวิทยุกระจายเสียงมีหลายด้าน เช่น การออกเสียง สำเนียง การใช้คำ สำนวน โวหารและประโยค เป็นต้น ทำให้ประชาชนทั่วไปใช้ตามไปด้วยโดยไม่รู้สีกตัว หากเป็นภาษาที่ดีอยู่แล้ว วิทยุก็จะเป็นอุปกรณ์ในการสอนภาษาที่ดีที่สุด ที่คนฟังได้เรียนรู้อยู่ในชีวิตจริงอย่างได้ผล แต่หากสภาพการใช้ภาษาเป็นไปในทางตรงกันข้ามก็จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ภาษาของชาติเป็นอย่างมาก และลำบากในการที่จะรณรงค์หาทางเยียวยารักษาอาการ "เจ็บป่วย" ทางภาษาที่เรียกว่า "อาพาธภาษา" หรือ "ภาษาวิบัติ" (ชานาญ รอดเหตุภัย.2522:142)

ป.กรุงเก่า จากคอลัมน์ "บันเทิงทีวี" (2536:12) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของสื่อมวลชนไว้ว่า "ในที่สุดสื่อที่ถูกระบุว่าทำให้ภาษาไทยมีอาการวิบัติมาก ตามที่ได้รับทราบจากกระทรวงศึกษาธิการ ก็คือสื่อที่อยู่ในประเภทนักร้อง พิธีกรรายการโทรทัศน์ และนักจัดรายการวิทยุเหล่านี้ล้วนเป็นสื่อที่ทำให้ภาษาไทยตกอยู่ในสภาพที่วิบัติมากกว่าสื่ออย่างอื่น นักจัดรายการวิทยุ แม้จะถูกกลั่นกรองด้วยการสอบมาก่อนก็ตาม แต่ทุกวันนี้ก็ยังมีนักจัดรายการวิทยุบางจำพวก โดยเฉพาะกลุ่มนักจัดรายการรุ่นใหม่ หรือที่เรียกว่า "ดีเจ" นั้น ชอบทำให้ภาษาไทยแปรสภาพ ยิ่งเดี๋ยวนี้มีการนำดาวเทียมมาใช้ ยิ่งนึกห่วงใยเยาวชนตามชนบทมากขึ้น

เพราะในเมื่อสัญญาณแพร่กระจายไปได้ไกล ถ้านักจัดรายการวิทยุนำเสนอในสิ่งที่ไม่ถูกต้องออกไป คิดหรือเด็กในชนบทจะทันเกมส์ด้วยเหตุนี้ ผมจึงอยากให้นักจัดรายการวิทยุต่างๆหันมาช่วย "สร้างความรู้ทางอากาศ" ให้มากขึ้น"

ชวน หลีกภัย (2537:12) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทางวิทยุและโทรทัศน์ว่า "เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ได้สนใจ และเพิ่มการเอาใจใส่กับการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น สื่อวิทยุและโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนได้ดีที่สุดในทุกวัยทุกอาชีพ ทุกหนทุกแห่งแม้แต่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ดังนั้นถ้าการใช้ภาษาทางสื่อนี้ผิดพลาดก็เท่ากับกระจายความไม่ถูกต้องไปสู่คนจำนวนมาก หากเกิดขึ้นเป็นประจำเด็กและเยาวชนก็จะจดจำเอาเป็นแบบอย่าง"

3. ทศนคติ

3.1 ความหมายของทศนคติ

ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึก และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อเรื่องนั้นๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือต่อต้านก็ได้(พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2540:112 ; สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2536:108 ; สุนทรี โคมิน.2531 :389 ; Asch. 1952:585) ในอีกทางหนึ่งนักจิตวิทยาอีกกลุ่มให้คำจำกัดความว่าทศนคติ คือ การประเมินสัญลักษณ์วัตถุ ในแง่มุมใด มุมหนึ่งของโลกในลักษณะที่เราชอบ หรือไม่ชอบ ทศนคติเป็นสิ่งที่ครอบคลุมถึงทั้งความรู้ และความรู้สึก องค์ประกอบของทศนคติในแง่ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกกินความไปถึงความรู้สึกและอารมณ์ต่างๆ ทศนคติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ หมายถึง ส่วนที่ได้รับอิทธิพลจากเหตุผล และความรู้ตามที่เป็นจริง รวมไปถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการแสดงออก การมีปฏิกิริยาตอบกลับ ตลอดจนการประพจน์ปฏิบัติต่างๆ (จาระไน แกลโกศล. 2537:588 ; Katz.1974 : 428 ; Krech. 1962:139)

จากคำจำกัดความเหล่านี้สามารถสรุปโดยรวมๆ ได้ว่า ทศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นที่มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่มีมาประกอบเป็นแนวโน้มที่พร้อมจะแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่จะสนับสนุน หรือต่อต้านสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

3.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

พิศมัย วิบูลย์สวัสดิ์ (2522:22) แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3 ประการ ได้แก่

1.องค์ประกอบด้านความรู้เชิงประเมินค่า (Cognitive Component or Beliefs) องค์ประกอบทางด้านความรู้เป็นความเข้าใจ รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่เราจะมีทัศนคติต่อว่าดีมีประโยชน์ หรือเลวมีโทษ และเป็นองค์ประกอบแรกของการมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ ถ้าเราไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ เลย เราจะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นไม่ได้

2.องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบด้านความรู้สึกนี้นักจิตวิทยาสังคมบางคนใช้คำว่า องค์ประกอบด้านอารมณ์เป็นการแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ต่อสิ่งที่เรามีทัศนคติ สิ่งที่จะเป็นเครื่องชี้ขาดว่าบุคคลจะมีความรู้สึก หรืออารมณ์อื่นๆ ที่มาผลักดันโดยบุคคลโดยไม่รู้ตัว

3.องค์ประกอบทางด้านความพร้อมที่จะแสดงออก(Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของทัศนคติเป็นความพร้อมที่จะแสดงออกต่อสิ่งที่ตนมีทัศนคติ การแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งที่บุคคลมีทัศนคติได้รับอิทธิพลจากความเชื่อ และความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้น

3.3 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

จาร์เรไน แก้วโกศล (2537:588) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของทัศนคติที่มีผลต่อการสื่อสาร 4 ประการ ดังนี้คือ

1.ทิศทาง (Direction) แบ่งเป็น 3 อย่างคือ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และที่เป็นกลาง ในการสื่อสาร การรู้ทัศนคติของผู้รับสารเป็นแนวทางช่วยให้เราสามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.ระดับความมากน้อย (Intensity) การที่รู้ว่าผู้รับสารมีทัศนคติโน้มไปในทางใด ในระดับมากน้อยเพียงไร จะช่วยให้เราคาดทำนายได้ว่า โอกาสที่จะทำให้ผู้รับสารคิดหรือทำในสิ่งที่เราต้องการมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงไร

3.ความสำคัญ (Salience) หมายถึง ความสำคัญของทัศนคติตามที่ผู้รับสารรับรู้

4.ความจำแนกเป็นทัศนคติด้อย (Differentiation) ทัศนคติอาจแตกต่างกันในแง่ของความมากน้อยของทัศนคติด้อยที่หนุนอยู่เบื้องหลัง

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

ทัศนคติและพฤติกรรมต่างก็มีความสัมพันธ์และมีผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ทัศนคติเกี่ยวข้องกับบุคคล ความรู้สึกและความต้องการที่จะปฏิบัติที่จะปฏิบัติหรือกระทำการบางอย่างใดอย่างหนึ่งกับสิ่งต่างๆ หรือสถานการณ์ต่างๆ พฤติกรรมและการปฏิบัติของมนุษย์ มาจากทัศนคติและบรรทัดฐานของสังคม ถือว่าทัศนคติเป็นตัวแปรที่อยู่ระหว่างการรับและการตอบสนองต่อข่าวสารหรือสิ่งเร้าต่างๆ

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมนั้น มีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ คือ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจดี ทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลง และเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้วก็จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้ง 3 อย่างนี้ถือว่ามีความเชื่อมโยงต่อกัน (ชนิษฐา เบญจาทิกุล. 2532:24)

4. แรงจูงใจ

4.1 ความหมายของแรงจูงใจ

มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ต่างๆ กันมากมาย ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า แรงจูงใจหมายถึง สิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ อันที่จะทำให้เกิดการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนเป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางตามที่พวกเขาคาดหวังไว้ (สุชา และ สุรางค์ จันทน์เอม.2528 : 71 ; Good.1973:375 ; Guilford and Gray.1970:12) ในอีกด้านหนึ่งมีนักจิตวิทยาบางท่านเห็นว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงกระตุ้น ความปรารถนา หรือ แรงผลักดันในแต่ละบุคคล และจะนำไปให้เกิดพลัง อันจะทำให้เกิดการกระทำไปสู่เป้าหมาย (จงพิศ ศิริวัฒน์ .2523: 92; จุญญ โกมลบุญย์. 2528: 57; Hilgard. 1981: 314)

จากแนวความคิดเรื่องความหมายของแรงจูงใจที่นักวิชาการต่างๆ ได้กล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่กระตุ้นให้บุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ ซึ่งแรงจูงใจเป็นสิ่งที่มียุทธผลต่อการเรียน หรือการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนมีแรงจูงใจ ย่อมทำให้พวกเขามีความตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานเต็มความสามารถ

4.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจที่สำคัญมี 6 ทฤษฎี (มาลินี จุฑะรพ. 2539: 139-142) ดังนี้

1.ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ แรงขับและเครื่องล่อ (The Need Drive-Incentive Theory) มีหลักการว่าความต้องการของบุคคลจะเป็นแรงขับให้บุคคล

แสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในเครื่องล่อที่มีอยู่ เช่น เมื่อบุคคลต้องการอาหารจะเกิดความหิวก็จะดิ้นรนให้ได้อาหารมาบำบัดความต้องการของตน เมื่อบุคคลอิ่มแล้วความต้องการก็หมดไปเพราะร่างกายกลับคืนสู่สภาวะสมดุลแล้ว

2.ทฤษฎีสั่งเร้า (Cue Stimulus Theory) มีหลักการว่าสิ่งเร้าเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เช่น ปริญาเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนที่สำเร็จ ม. 6 ดิ้นรนทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ปริญา เป็นต้น

3.ทฤษฎีการเร้าอารมณ์ (Affective Arousal Theory) มีหลักการว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามความต้องการได้ ถ้ามีการเร้าอารมณ์เกิดขึ้น เช่น ชายหนุ่มอยากเห็นรอยยิ้มของหญิงสาว จึงเร้าอารมณ์ด้วยการชมว่า “วันนี้แต่งตัวได้ดี” หรือ “ชุดนี้สวยเป็นพิเศษ”

4.ทฤษฎีแห่งการเรียนรู้ (Cognitive Theory) มีหลักการว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมได้ ถ้าประสงค์จะรู้หรืออยากจะทำอะไร โดยการคาดคะเนเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า เช่น นักเรียนมีปัญหายากจะรู้เรื่องบางเรื่องก็ถามครู หรือเข้าห้องสมุดค้นคว้าจากหนังสือ

5.ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) มีหลักการว่าการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เป็นการสนองความต้องการที่เก็บกดไว้ในจิตไร้สำนึก เช่น พี่แกล้งน้อง เนื่องจากความโกรธที่เคยมีต่อคุณแม่ในครั้งก่อนๆ เป็นต้น

6.ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation) หรือ ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่กล่าวไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว บุคคลนั้นย่อมแสวงหาสิ่งอื่นต่อไปอีก หรือเกิดความต้องการสิ่งใหม่ขึ้นมาอีก ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะจากต่ำไปหาสูง ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ ดังนี้

1) ความต้องการทางด้านสรีระ หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียมิได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาด จะกระตุ้นให้มีกิจกรรมขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

2) ความต้องการความปลอดภัยมั่นคงหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวขู่เข็ญ บังคับจากผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกัน ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารก จนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักเป็นแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

3) ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่พวก

4) ความต้องการที่จะรู้สึกตนเองมีค่า ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถ มีคุณค่า มีเกียรติ ต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น

5) ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนที่ดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ ความรู้สึกยอมรับตัวเองทั้งส่วนดีและส่วนเสียของตน ที่สำคัญที่สุดคือ การมีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนในการปรับตัวและพยายามที่จะเลิกใช้ เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้น และมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนจะต้องมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เพราะมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์

4.3 ประเภทของแรงจูงใจ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542:140) จำแนกประเภทแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น น้ำ อากาศ การขับถ่าย ฯลฯ

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่เป็นบุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะทางสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การเป็นผู้มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือความสำเร็จในชีวิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่าพ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เมื่อมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็ก

เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย ทั้งนี้เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น เพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน
7. มีการวางแผนชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ข่มขู่ หรือครอบครัวที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมาก ๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงถึงอารมณ์ที่ละเอียดเยือกอ่อน
6. แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
7. ชอบการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่นชอบทำตนเป็นเพื่อนซี้สัตย์

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบังคับผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อย ไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเองขาดทั้งในด้านความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่าปมด้อย ซึ่งความรู้สึกนี้ยังมีมากเท่าไร ก็ยิ่งพยายามสร้างปมเด่น โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบปมด้อยนั้น

ลักษณะของผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือเหนือกว่าผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้นำ บังคับควบคุมให้ผู้อื่นทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม ให้ทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ตนเหนือกว่า
5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัย
7. หลีกเลี่ยงการแสดงความอ่อนแอออกมา
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้ง

3.4 แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออกโดยวาจา หรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้นซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้วจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่ หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าว หรือมีบุคลิกภาพแบบถือตนเองเป็นใหญ่ (Authoritarian) นั้นเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกวดขันมากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเย็บตี ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรง แต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่แกมบังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจเชื่อใจว่า เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำมิใช่ผู้ควบคุม เมื่อนั้นพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

4.4 แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญมากในการเรียนภาษา เพราะจากการวิเคราะห์องค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศ ของเนลสันและจาโคโบวิทส์ (Nelson and Jacobovits.1970: 102) พบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ ความถนัด สติปัญญา ความมานะพยายามหรือแรงจูงใจในการเรียน และ องค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งสรุปออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ ได้ดังต่อไปนี้

1. ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Aptitude) 33 เปอร์เซ็นต์

2. สติปัญญา (Intelligence) 20 เปอร์เซนต์

3. ความมานะพยายาม หรือแรงจูงใจ (Perseverance or Motivation) 33 เปอร์เซนต์

4. องค์ประกอบอื่น ๆ 14 เปอร์เซนต์

จะเห็นว่าแรงจูงใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญพอๆ กับความถนัดทางด้านการเรียน ดังนั้นในการเรียนภาษาต่างประเทศจึงไม่ควรละเลยองค์ประกอบทางด้านแรงจูงใจนี้

นอกจากนี้ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น สามารถแบ่งแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศตามความต้องการในการเรียน ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.Integrative orientation หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากการที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อให้เข้าถึงวัฒนธรรม และต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ

2.Instrumental orientation หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากการที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ เช่น เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เป็นเครื่องมือการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เป็นต้น

แมคนามารา (อุไรวรรณ สีสัมภู.2542:43 ; อ้างอิงจาก Mcnamara.1971.)ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศว่าข้อแตกต่างระหว่างการเรียนในห้องเรียนกับการเรียนในประเทศที่ใช้ภาษานั้น อยู่ที่แรงจูงใจผู้เรียนภาษาที่ดี มักจะมีแรงจูงใจอย่างแรงกล้าที่จะติดต่อสื่อสารความหมายโดยไม่คำนึงถึงว่าเขาจะอยู่ที่ไหน ดังนั้นปัญหาจึงอยู่ที่ว่าครูสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคุณลักษณะของครูที่นักเรียนต้องการ และจะสามารถจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนได้นั้น กิราร์ด (Girard. 1977:102) ได้สำรวจโดยใช้แบบสอบถามความเห็นจากนักเรียนชาย-หญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 12-17 ปี จำนวน 1,000 คน ได้คำตอบดังนี้

1. เป็นผู้สามารถสร้างบทเรียนให้น่าสนใจ
2. ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน
3. อธิบายชัดเจน
4. พูดภาษาอังกฤษเก่ง
5. แสดงความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง
6. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
7. มีความอดทนสูง
8. ใช้ภาษาพูดอยู่เสมอ
9. มีความสามารถในการทำให้นักเรียนทุกคนเรียนได้ดี
10. ใช้สื่อทัศนูปกรณ์

ส่วนแรงจูงใจกับการอ่านนั้น พบว่านักอ่านที่ดีจะมีแรงจูงใจในการอ่าน นักเรียนที่มีความต้องการที่จะอ่าน จะสอนได้ง่ายกว่า และเรียนรู้ได้มากกว่านักเรียนที่ไม่มีแรงจูงใจ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปนภาษา (Code Mixing)

ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับการปนภาษาในลักษณะต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

วงศ์แข ภัทรนิตย์ (2525) ได้ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยในการพูดและการเขียนของนักวิชาการและนักเขียนในวารสารเชิงวิชาการและวารสารบันเทิงคดี เพื่อศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักวิชาการและนักเขียน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยในการพูด ใช้คำนาม อัตราร้อยละ 66.38 คำกริยา อัตราร้อยละ 25.64 คำคุณศัพท์ อัตราร้อยละ 7.30 และคำวิเศษณ์ อัตราร้อยละ 0.68

2.การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยในการเขียน ใช้คำนาม อัตราร้อยละ 90.20 คำกริยาร้อยละ 7.53 และคำคุณศัพท์ อัตราร้อยละ 2.23 ส่วนคำวิเศษณ์ ไม่ปรากฏการใช้

3.ในการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย มีการใช้ทั้งในรูปของคำเดี่ยว หรือกลุ่มคำ เช่น นาม นามวลี กริยา และ กริยาวลี เป็นต้น

4.การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยมี 3 ลักษณะคือ ใช้คำอังกฤษหนึ่งครั้งในประโยค หรือกลุ่มคำใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งครั้งในประโยคหรือกลุ่มคำ และใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายภาษาไทย

สาเหตุหลักของนักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชาที่ใช้ภาษาอังกฤษปนไทยในการพูด เนื่องจากใช้ง่ายความหมายตรงตัว และได้ความชัดเจน สาเหตุรองลงมาคือ เพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ ในด้านการเขียนพบว่า สาเหตุที่นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชาใช้ภาษาอังกฤษปนไทยจะเป็นไปทำนองเดียวกับการพูด นั่นคือสาเหตุหลักเพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัว และได้ความชัดเจน สาเหตุรองลงมาคือ เพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ

นภารัฐ จิตวัฒนา (2539) ได้ทำวิจัยเรื่องการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของอาจารย์ต่างสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยเลือกศึกษาเฉพาะอาจารย์ในสาขาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และรัฐประศาสนศาสตร์ นภารัฐพบว่ารูปแบบการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของอาจารย์ต่างสาขาวิชามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ อาจารย์ภาษาอังกฤษมีความหลากหลายในการใช้ชนิดของคำ และปรับชนิดของคำตามไวยากรณ์อังกฤษมากกว่าอาจารย์อีกสองสาขาวิชา ส่วนปริมาณในการปนภาษานั้นอาจารย์ภาษาไทยมีการปนน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการปนภาษาไม่สอดคล้องกับทัศนคติในการปนภาษานัก เพราะแม้แต่อาจารย์ที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ก็ยังปนบ้างเวลาพูดภาษาไทยในห้องเรียน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการปนภาษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยในสาขาดังกล่าว

“เดี๋ยวเลิก Class ค่อยคุยกันได้ไหม”

“เขาจะต้องคิดถึงเรื่อง Cost benefit ต่าง ๆ นะอะ”

“แต่อาจจะมองว่าเป็น Factor หรือว่าปัจจัยหนึ่ง หรือตัวแปรหนึ่งซึ่งก่อให้เกิด...”

“มันมีทั้ง Action และ reaction ตามกันมา”

“Concept ที่เราจะพัฒนา human resources ในองค์กรหนึ่งควรมีอะไรบ้าง”

“ผมได้กล่าวมาแล้วว่า Develop human resources นี้ meaning ของมันกว้างมาก ดังนั้นขอบเขตที่เราจะ Study ถึง concept การพัฒนาที่ควรจะมี analyze อย่างเป็นระบบว่า system หนึ่งๆ ควรมีการ manage อย่างไร point สำคัญก็ควรเป็นลักษณะของการ interact กับปัจจัยแวดล้อมต่างๆ”

พรทิภา สุรวรรณ (1975) ได้ศึกษาการพูดของนักศึกษาไทยในสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับการแทรกแซงทางภาษาและการแปรทางภาษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายการแทรกแซงทางภาษาระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษในระดับระบบเสียงและคำ และเพื่อหาปัจจัยของการสับเปลี่ยนภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาไทยที่อาศัยอยู่ในรัฐเท็กซัส รัฐโอกลาโฮมา รัฐแคนซัส รัฐนอร์ทแคโรไลนา และรัฐแคลิฟอร์เนีย ตัวอย่างประชากร แบ่งเป็นเพศชาย 62 คน เพศหญิง 34 คน การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม บันทึกเทปการสนทนา และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาพบว่า มีการแทรกแซงทางภาษาระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษในระดับเสียงและคำเท่านั้น ในด้านระบบเสียงพบว่าส่วนใหญ่เป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงสระและเสียงพยัญชนะให้เข้ากับระบบเสียงของภาษาไทย การแทรกแซงในระดับคำ พบว่าในการพูดภาษาไทยมีการปนศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภทคือ การยืมโดยการแปล การยืมแบบทับศัพท์ ยืมโดยการตัดหรือการย่อ และคำต้องห้าม ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดการสลับภาษาหรือการปนภาษาจำแนกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือประเภทที่เป็นปัจจัยนอกเหนือภาษา (Extra-linguistic factors) ซึ่งประกอบไปด้วยคู่สนทนา บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา หัวข้อที่พูด และวัจนลีลา ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือประเภทที่เป็นปัจจัยด้านภาษา (linguistic factors) เป็นประเภทที่มักใช้คำภาษาอังกฤษ เพราะใช้สะดวก อันเนื่องมาจากความคุ้นเคย กลุ่มคำที่อยู่ในจำพวกนี้ เช่น อาหาร ผลไม้ เครื่องดื่ม ชื่อเฉพาะ ศัพท์เฉพาะสาขา และคำอุทาน เป็นต้น

ฉันทนี รักธรรมยิ่ง (2538) ศึกษาเรื่อง “การใช้ภาษาแพทย์ : การปนภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ” โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเปรียบเทียบการปนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของอายุรแพทย์ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ระหว่างบุคคลในวงการแพทย์กับบุคคลนอก

วงการแพทย์ และศึกษาเปรียบเทียบประเภทของคำศัพท์ที่แพทย์ใช้ระหว่างคำศัพท์เฉพาะสาขา และคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป ทั้งนี้ไม่นำตัวแปรเพศและวัยมาพิจารณา กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นอายุรแพทย์ที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครจำนวน 60 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ส่วนวิธีการเก็บข้อมูลนั้น ใช้วิธีการบันทึกเทปโดยมิให้กลุ่มตัวอย่างรู้ตัว ผลการศึกษาพบว่า อายุรแพทย์มีการใช้คำภาษาอังกฤษกับบุคคลในวงการแพทย์มากกว่ากับบุคคลนอกวงการแพทย์ และจะใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขามากกว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป

ไพรัช วารี (1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยพบว่าในด้านการใช้นั้นประเภทของคำนามและคำกริยาที่นำมาใช้จะไม่ออกเสียงตรงกับเสียงในภาษาอังกฤษ เช่น เสียงท้ายของภาษาอังกฤษที่เป็นเสียงสามัญ เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยจะออกเสียงเป็นเสียงโท เช่น Chicago เป็น "ชิคาโก้" และเสียงปัจจัยในภาษาอังกฤษก็จะไม่มีการออกเสียงเมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย เช่น two litres เป็น "สองลิตร" เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่ไม่มีวิภัติปัจจัยเพื่อแสดงความหมายทางพจน์ นอกจากนี้เขายังพบว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยนั้นแสดงขอบข่ายดังต่อไปนี้

1. ใช้แสดงความทันสมัยและแสดงว่าเป็นผู้มีการศึกษา เช่น ถ้าเธอสอบตก เธอต้อง Sam หรือ peat หมายถึง re-exam หรือ repeats
2. ใช้เป็นภาษาเฉพาะกลุ่ม เช่น แพทย์จะมีภาษาทางการแพทย์ ซึ่งจะเป็นที่เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มแพทย์เท่านั้น เช่น ส่ง CT ด้วยครับ case นี้ CT ย่อมาจาก Computerize Tomography แปลว่า เอ็กซเรย์คอมพิวเตอร์
3. ใช้เป็นสื่อในการอธิบายความหมาย และ แสดงเหตุผลประกอบ เช่น ข้อควรจำเกี่ยวกับ Income effect ก็คือไม่เป็นบวกเสมอไป ในบางกรณี Income effect อาจเป็นลบก็ได้

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุ

ในเรื่องงานวิจัยการใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุนี้ มีผู้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้ ปริศรา ดันตินาคม (2538) ศึกษาเรื่อง " การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมและเป็นแนวทางในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องของสื่อมวลชนไทยและเยาวชน และเพื่อนำความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์มาศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการบันทึกเทปจากนักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงภาคเอฟ.เอ็ม.ในเขตกรุงเทพมหานคร ประเภทรายการเพลงไทยสากลจำนวน 6 สถานี ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะภาษาที่นักจัดรายการวิทยุใช้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของรายการเป็นสำคัญ คือทั้ง 6 รายการที่เลือกศึกษาต่างมุ่งเน้นที่จะนำ

เสนอความบันเทิง ดังนั้นรูปแบบของการใช้ภาษาจึงไม่เป็นทางการ และนักจัดรายการวิทยุส่วนใหญ่จะพยายามใช้ภาษาที่แปลก 재미 สดุดหูผู้ฟัง โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางภาษานัก

สุทธิรา ว่องพาณิชย์เจริญ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง “ การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ของนักจัดรายการวิทยุภาค เอฟ.เอ็ม. ในกรุงเทพมหานคร ” มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือเพื่อศึกษาลักษณะการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของชนิดของการปนภาษาอังกฤษและลักษณะการสร้างคำโดยจำแนกตามประเภทของรายการ ได้แก่ ประเภทความรู้ทั่วไป ประเภทข่าวทั่วไป และประเภทเศรษฐกิจ และจำแนกตามสถานการณ์การใช้ภาษา คือการสนทนาคนเดียว และการสนทนาสองคน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการบันทึกเทปรายการวิทยุของนักจัดรายการวิทยุทางสถานีวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟ.เอ็ม ในกรุงเทพมหานครขณะออกอากาศ ผลการศึกษาพบว่านักจัดรายการวิทยุใช้คำภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย 2 ชนิด คือคำศัพท์เฉพาะ และคำศัพท์ทั่วไป และลักษณะของการปนภาษาจำแนกตามลักษณะการสร้างคำได้ 3 ประเภท คือ

1. การตัดคำ เช่น มาเลย์ (Malaysia) สวิส (Switzerland) เบอร์ (Number)

2. การทับศัพท์บางส่วน มีการเรียงคำ 3 ลักษณะ คือ

2.1 หน่วยคำไทย+หน่วยคำอังกฤษ มีการประกอบคำ 2 ลักษณะ

2.1.1 หน่วยคำอิสระ+หน่วยคำอังกฤษ เช่น หนังสือพิมพ์ไทย (Times) น้ำมันดีเซล (Diesel) บัตรเครดิต (Credit)

2.1.2 หน่วยคำไม่อิสระ+หน่วยคำอังกฤษ ลักษณะนี้ปรากฏในคำศัพท์ทั่วไปเท่านั้น เช่น การโชว์ (Show) นักเทคโนโลยี (Technology)

2.2 หน่วยคำไทย+หน่วยคำอังกฤษ+หน่วยคำไทย ลักษณะดังกล่าวนี้พบในคำศัพท์เฉพาะเท่านั้น เช่น ซีเมนต์ไทย (Cement)

2.3 หน่วยคำอังกฤษ + หน่วยคำไทย เช่น ทีมงาน (Team) โฟมล้างหน้า (Foam)

2.4 การทับศัพท์ เช่น เดอะเนชั่น (The Nation) อินเทอร์เน็ต (Internet)

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของการปนคำภาษาอังกฤษ พบว่านักจัดรายการวิทยุใช้คำศัพท์ทั่วไปมากกว่าคำศัพท์เฉพาะ โดยการใช้การทับศัพท์มากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนคำปนภาษาอังกฤษในแต่ละประเภทรายการและสถานการณ์การใช้ภาษา พบว่าในสถานการณ์การสนทนาคนเดียว นักจัดรายการประเภทเศรษฐกิจใช้คำภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือประเภทความรู้ทั่วไปและลำดับสุดท้าย คือประเภทข่าวทั่วไป ส่วนในสถานการณ์การสนทนาสองคนนั้นพบว่านักจัดรายการประเภทข่าวทั่วไปใช้คำปนภาษาอังกฤษมากกว่าประเภทความรู้ทั่วไป

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชนทางด้านทัศนคติ พฤติกรรม และแรงจูงใจ ในการฟังวิทยุของวัยรุ่น

ธรรมรัฐ ศิริเจริญ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟังที่มีต่อสถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย รายการ อีซี่ เอฟเอ็ม 105.5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มผู้ฟัง ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟังที่มีต่อองค์ประกอบในรายการกับพฤติกรรมในการเปิดรับฟังรายการ และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟังที่มีต่อผู้จัดรายการกับพฤติกรรมในการเปิดรับฟังรายการ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ฟังรายการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง ร้อยละ 57.5 และเพศชาย ร้อยละ 42.5 ระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานในบริษัทเอกชน กลุ่มผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นแฟนรายการประจำและรับฟังรายการมาอย่างต่อเนื่อง คือฟังรายการมานานกว่า 4 ปี โดยเฉลี่ยใช้เวลาในการเปิดรับฟังประมาณ 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง ความถี่ในการเปิดรับฟังรายการของกลุ่มผู้ฟังในรอบสัปดาห์ละประมาณ 5-6 วัน ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์สูงและเรียกได้ว่ารับฟังรายการเป็นประจำ นอกจากนี้ยังพบว่าคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มผู้ฟังทางด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเปิดรับฟังรายการด้านความถี่เป็นจำนวนวันในแต่ละสัปดาห์ และระยะเวลาเป็นชั่วโมงในแต่ละวัน แต่ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟังที่มีต่อผู้จัดรายการไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเปิดรับฟังรายการ เพราะลักษณะขบวนการเปิดรับของผู้ฟังจะเป็นไปอย่างมีขั้นมีตอน คือผ่านกระบวนการในการเลือกรับสารที่จะเลือกเปิดรับ การเลือกให้ความสนใจ การเลือกรับรู้และเลือกที่จะจดจำ โดยจะอยู่บนความต้องการของแต่ละบุคคล ดังนั้นกลุ่มผู้ฟังจะเน้นการเปิดรับฟังรายการที่ตรงตามความต้องการ อันจะสร้างผลประโยชน์หรือความสามารถกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้ตนเปิดรับโดยคำนึงถึงองค์ประกอบในรายการมากกว่าผู้จัดรายการ

จระไน แกลโกศล (2537) ได้ทำวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการฟังวิทยุของชาวกรุงเทพมหานคร" โดยการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการฟังวิทยุของชาวกรุงเทพมหานคร จำนวน 600 คน ผลการวิจัยพบว่า มีผู้ฟังวิทยุเป็นประจำทุกวันมากถึง 45% ผู้ที่ฟังเกือบทุกวัน 27% ผู้ที่ฟังเพียงบางครั้งคราว 21% และผู้ที่ฟังเฉพาะวันหยุดมีเพียง 4% นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสรุปได้ว่า รายการวิทยุที่ผู้ฟังชอบมากที่สุดคือ รายการเพลงไทยสากล รองลงมาคือ รายการข่าว รายการเพลงลูกทุ่ง สำหรับสิ่งที่ผู้ฟังต้องการให้มีในรายการวิทยุ ได้แก่ ความต้องการให้มีเพลงมากๆ 14%, ต้องการด้านข่าว 9%, ต้องการด้านสาระและความรู้ 7%, ส่วนสิ่งที่ผู้ฟังไม่ต้องการให้มีในรายการวิทยุ คือ ไม่ต้องการให้ดีเจพูดมาก 17%, ไม่ต้องการให้ดีเจพูดเรื่องไร้สาระ 14%, ไม่ต้องการให้มีโทรศัพท์เข้าไปคุยในรายการ 12%, ไม่ต้องการให้มีโฆษณา太多 11%, ไม่ต้องการให้มีการเล่นเกม การทายปัญหา 10% การวิจัยครั้งนี้ยังมีการสำรวจถึงคุณสมบัติของดีเจที่ผู้ฟังต้องการ และไม่ต้องการอีกด้วย ผลปรากฏว่า คุณสมบัติที่ต้องการ

คือ เปิดเพลงมากหน่อย พูดจามีสาระ คอยสนุก ให้ข่าวสาระและให้ความรู้ ส่วนคุณสมบัติที่ไม่ต้องการ คือ พูดมาก พูดไร้สาระ พูดแทรกเพลง มีเล่นเกมในรายการ มีการโฆษณาเกินไป พูดปนหัวเราะ พูดเพ้อเจ้อ พูดดุดันโผงผาง และพูดเกินจริง

วลัยลักษณ์ เศรษฐธี (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบและแรงจูงใจในการฟังวิทยุเจาะเฉพาะกลุ่มของผู้รับสารวัยรุ่น” วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ คือ เพื่อศึกษารูปแบบของรายการวิทยุเจาะเฉพาะกลุ่ม และศึกษารูปแบบพฤติกรรมทั้งแรงจูงใจในการฟังวิทยุของผู้รับสารวัยรุ่นของบริษัทเอไอเอ็ม มีเดีย จำกัดและบริษัท มีเดียพลัส จำกัด(มหาชน) โดยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้รับสารวัยรุ่น จำนวน 40 คน อายุ 12-25 ปี ที่เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับรายการและใช้แนวคิดเรื่องรูปแบบรายการวิทยุ ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ และแนวคิดเรื่องแรงจูงใจมาประกอบการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า รายการวิทยุเจาะเฉพาะกลุ่มของผู้รับสารวัยรุ่นทั้งหมดอยู่ในรูปแบบของรายการเพลง ส่วนพฤติกรรมในการเปิดฟังวิทยุของกลุ่มผู้รับสารวัยรุ่นจะติดตามฟังรายการที่ตนเองมีความสนใจในแต่ละช่วงเป็นประจำทุกเดือน เฉลี่ยวันละ 5 ชั่วโมงขึ้นไป การตัดสินใจในการเลือกรายการในช่วงต่างๆ เหล่านั้นขึ้นอยู่กับคุณลักษณะประเภทของเพลง ท่องทำนองลีลาของดีเจ และเกมแข่งขันชิงรางวัล แรงจูงใจที่ทำให้กลุ่มผู้รับสารวัยรุ่นมีพฤติกรรมการฟังดังกล่าวเกิดจากความต้องการที่มีผลตอบสนองทางอารมณ์ (Affective Need) เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และมีเพื่อนแก้เหงา, ความต้องการตระหนักรู้ (Cognitive Need) เพื่อรับทราบสาระความรู้ และข่าวคราวความเคลื่อนไหวในสังคมและวงการบันเทิง, ความต้องการการรวมกลุ่ม (Integrative Need) เพื่อให้เกิดการยอมรับจากเพื่อน และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมได้, ความต้องการหลีกเลี่ยงปัญหา (Escape Need) เพื่อผ่อนคลายความเครียดและลืมปัญหาหรือแรงกดดันที่ตนเผชิญ

จะเห็นได้ว่าการใช้ภาษาของสื่อมวลชนโดยเฉพาะวิทยุกระจายเสียง มีอิทธิพลต่อคนในสังคมในด้านการใช้ภาษาอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการใช้อังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอันเกิดจากการรับฟังวิทยุ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อประเภทวิทยุเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักจัดรายการวิทยุรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2544 ทุกชั้นปี จำนวน 8 คณะ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 8506 คน

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 204 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงกล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างจะต้องมีการรับฟังรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem เป็นประจำ และทำการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาศัยหลักความแปรผันร่วมกันระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับความ คลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากกรณีที่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน สูตรที่ใช้คือ (รัตน ภัทรธนาภานต์. 2539 : 48 ; อ้างอิงจาก Yamane.1973)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ถ้าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเท่ากับร้อยละ 0.07 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จะเท่ากับ

$$n = \frac{8506}{1 + 8506 (0.07)^2} = 204.057 \text{ คน}$$

จากการคำนวณโดยใช้สูตรนี้ปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนทั้งสิ้น 204 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามชุดที่ 1 ได้แก่ แบบสอบถามรายการวิทยุที่นิสิตนิยมฟังมากที่สุด หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผลปรากฏว่ารายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. เป็นรายการวิทยุที่นิสิตนิยมฟังมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง

2. แบบสอบถามชุดที่ 2 ได้แก่แบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักจัดรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับทัศนคติ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน
เห็นด้วย	=	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน

เมื่อได้คำตอบจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน จะนำคะแนนคำตอบมาคิดค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อ จากนั้นจึงได้จัดกลุ่มระดับทัศนคติของคำตอบแต่ละข้อ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบข้อนั้น และมีการกำหนดเกณฑ์ความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

1.00 – 1.80	=	ต่ำที่สุด
1.81 – 2.60	=	ต่ำ
2.61 – 3.40	=	ปานกลาง
3.41 – 4.20	=	สูง
4.21 – 5.00	=	สูงที่สุด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เกิดจากการรับฟังรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. . โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับแรงจูงใจ ดังนี้

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

เมื่อได้คำตอบจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน จะนำคะแนนคำตอบมาคิดค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อ จากนั้นจึงได้จัดกลุ่มระดับทัศนคติของคำตอบแต่ละข้อ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบข้อนั้น และมีการกำหนดเกณฑ์ความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

1.00 – 1.80	=	ต่ำที่สุด
1.81 – 2.60	=	ต่ำ
2.61 – 3.40	=	ปานกลาง
3.41 – 4.20	=	สูง
4.21 – 5.00	=	สูงที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อศึกษาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นิสิตนำไปใช้ โดยให้นิสิตยกตัวอย่างคำศัพท์ ประโยค หรือสำนวนที่นิสิตจำมาจากรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz.

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem คลื่น 88.0 MHz. และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือ ประเภทแบบสอบถามของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538)

2. สร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity โดยพิจารณาโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) ความเหมาะสมของเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษา ตลอดจนตรวจสอบว่าคำถามนั้นสามารถวัดทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตได้หรือไม่

4. นำแบบสอบถามมาปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามไปทดลองก่อนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค โดยวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ เท่ากับ 0.9168 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.8833 ซึ่งแสดงว่าคำถามในแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ จึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลแล้ว นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์ในด้านต่างๆดังนี้

1. วิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ โดยคำนวณหาค่าคะแนนร้อยละ (Percentile) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อ จากนั้นจึงนำคะแนนของแต่ละข้อมารวมกัน และหาค่าคะแนนร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งหมดอีกครั้ง แล้วจึงจัดกลุ่มระดับทัศนคติ

2. วิเคราะห์แรงจูงใจของนิสิตในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยคำนวณหาค่าคะแนนร้อยละ (Percentile) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อ จากนั้นจึงนำคะแนนของแต่ละข้อมารวมกัน และหาค่าคะแนนร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งหมดอีกครั้ง แล้วจึงจัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุและแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และวิธีการวิเคราะห์แบบถดถอย (Regression Analysis) เพื่อดูทิศทางความสัมพันธ์

4. วิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดที่ให้นิสิตยกตัวอย่างคำศัพท์ ประโยค หรือสำนวนที่รับฟังมาจากรายการวิทยุ โดยเขียนออกมาเป็นข้อๆ แล้วแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

- ค่าสถิติพื้นฐาน ใช้ในการวิเคราะห์ทัศนคติและแรงจูงใจเป็นรายข้อ ซึ่งได้แก่
ค่าร้อยละ (Percentile) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum$	แทน	ผลรวมของคะแนน (Sigma)
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนทั้งหมด

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$(\sum X)^2$	=	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนยกกำลังสอง
	$\sum X^2$	=	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	=	จำนวนคะแนนทั้งหมด

- ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร α - Coefficient ของ ครอนบาค
ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร เพื่อใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต โดยใช้สูตรวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และ สูตรวิเคราะห์แบบถดถอย เพื่อดูทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" มีผลการวิเคราะห์ที่จะนำเสนอ 3 ตอน ดังนี้

1. ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ
2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต
3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตอนที่ 1 ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ

จากการวิเคราะห์ "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" มีข้อคำถามในการวัดทัศนคติ 10 ข้อ แต่ละข้อมีการให้คำตอบตัวเลือก 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนของลิเกิร์ต (The Likert Technique) ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน
เห็นด้วย	=	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน

เมื่อได้คำตอบของตัวอย่างแต่ละคนจะนำคะแนนคำตอบมาคิดค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อ จากนั้นจึงได้จัดกลุ่มระดับทัศนคติของคำตอบแต่ละข้อ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบข้อนั้น และมีการกำหนดเกณฑ์ความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

1.00 – 1.80	=	ต่ำที่สุด
1.81 – 2.60	=	ต่ำ
2.61 – 3.40	=	ปานกลาง
3.41 – 4.20	=	สูง
4.21 – 5.00	=	สูงที่สุด

เมื่อค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบตกอยู่ในช่วงใด จะถือว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อข้อคำถามแต่ละข้ออยู่ในช่วงระดับใดๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอเป็นรายข้อ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อความ "ท่านคิดว่านักจัดรายการวิทยุมีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยตลอดรายการ"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	33.8
เห็นด้วย	39.2
ไม่แน่ใจ	11.8
ไม่เห็นด้วย	11.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3.4
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.88   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.11
 จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = สูง

ตาราง 2 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อความ "ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุถูกต้อง"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	12.7
เห็นด้วย	27.0
ไม่แน่ใจ	35.3
ไม่เห็นด้วย	20.1
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.9
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.2   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.06
 จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = ปานกลาง

ตาราง 3 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเหมาะสมกับยุคสมัย"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	21.2
เห็นด้วย	40.4
ไม่แน่ใจ	18.2
ไม่เห็นด้วย	16.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3.9
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.59   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.11
 จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = สูง

ตาราง 4 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านคิดว่านักจัดรายการวิทยุใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	21.2
เห็นด้วย	40.4
ไม่แน่ใจ	18.2
ไม่เห็นด้วย	16.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3.9
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.42   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.07
 จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = สูง

ตาราง 5 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นตัวอย่างของที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	32.0
เห็นด้วย	32.0
ไม่แน่ใจ	20.2
ไม่เห็นด้วย	12.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3.4
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.77

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.13

จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = สูง

ตาราง 6 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นทางเลือกใหม่ในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	33.3
เห็นด้วย	35.3
ไม่แน่ใจ	18.1
ไม่เห็นด้วย	11.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.5
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.87

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.05

จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = สูง

ตาราง 7 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อความ "ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงถึงการเป็นคนยุคใหม่ที่ทันสมัย"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	14.7
เห็นด้วย	32.4
ไม่แน่ใจ	22.5
ไม่เห็นด้วย	23.0
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7.4
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.18
จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = ปานกลาง

ตาราง 8 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อความ "ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงถึงการเป็นคนมีภูมิรู้"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6.9
เห็นด้วย	28.1
ไม่แน่ใจ	28.1
ไม่เห็นด้วย	28.6
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8.4
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 2.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.09
จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = ปานกลาง

ตาราง 9 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อความ "ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงให้เห็นพัฒนาการด้านเปลี่ยนแปลงของภาษา"

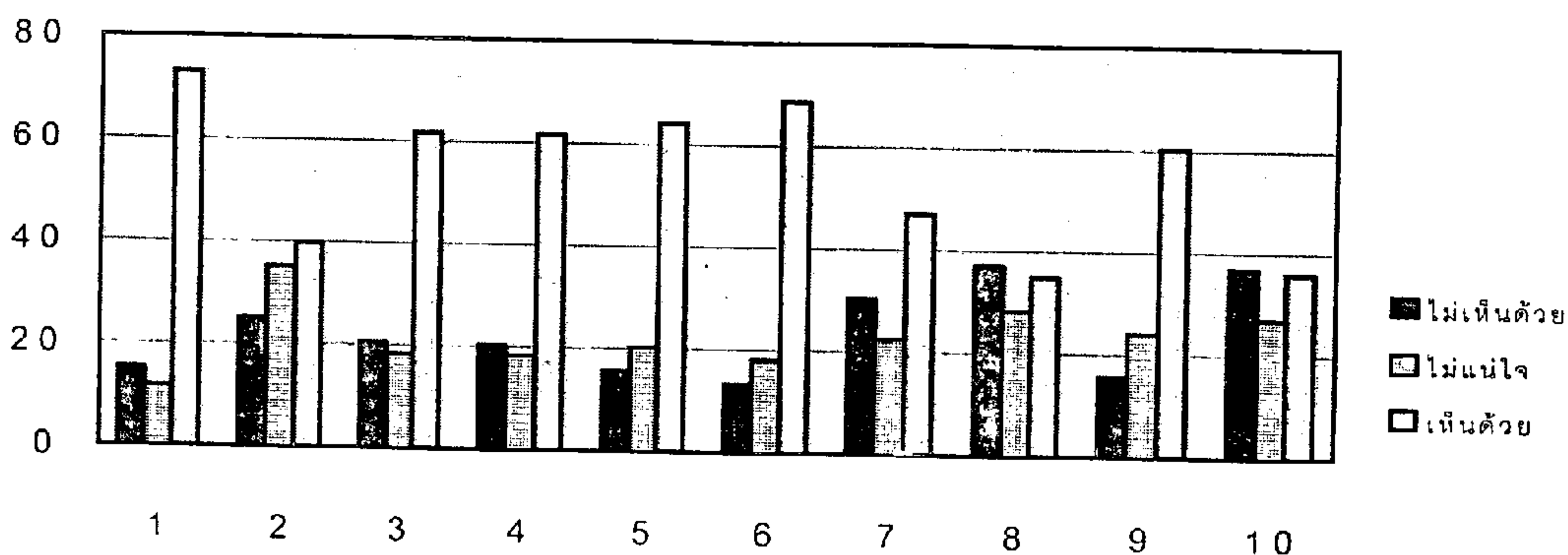
ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	17.2
เห็นด้วย	43.1
ไม่แน่ใจ	24.0
ไม่เห็นด้วย	11.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.4
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.57   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.04
 จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = สูง

ตาราง 10 แสดงทัศนคติของนิสิตต่อข้อความ "ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติตามในชีวิตประจำวัน"

ความคิดเห็น	ร้อยละของผู้ตอบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7.9
เห็นด้วย	28.1
ไม่แน่ใจ	27.1
ไม่เห็นด้วย	26.1
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	10.8
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 2.96   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.14
 จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = ปานกลาง

ภาพประกอบ 1 แสดงทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ

หมายเหตุ

- 1 = ท่านคิดว่านักจัดรายการวิทยุมีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยตลอดรายการ
- 2 = ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุถูกต้อง
- 3 = ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน
- 4 = ท่านคิดว่านักจัดรายการวิทยุใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 5 = ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง
- 6 = ท่านคิดว่าการฟังการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นทางเลือกใหม่ในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน
- 7 = ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงถึงการเป็นยุคใหม่ที่ทันสมัย
- 8 = ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงถึงการเป็นคนมีภูมิรู้
- 9 = ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงให้เห็นพัฒนาการด้านเปลี่ยนแปลงของภาษา
- 10 = ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติตามในชีวิตประจำวัน

เมื่อได้ค่าคะแนนคำตอบในแต่ละข้อทั้ง 10 ข้อแล้ว ได้มีการนำคะแนนทุกข้อของตัวอย่างแต่ละคนมารวมกัน จะได้เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยรวม "ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" จากนั้นจึงจัดกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ไว้ในช่วงระดับทัศนคติต่าง ๆ ตามค่าคะแนนเฉลี่ยรวมที่ได้รับ ผลการจัดกลุ่มตัวอย่างตามช่วงคะแนนเฉลี่ยรวมปรากฏดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงระดับทัศนคติของนิสิตต่อ "การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" (คิดค่าคะแนนเฉลี่ยจากคำถามทั้งหมด 10 ข้อ)

ระดับทัศนคติ		ร้อยละของผู้ตอบ
สูงมาก	(4.21 - 5.00 คะแนน)	22.1
สูง	(3.41 - 4.20 คะแนน)	27.9
ปานกลาง	(2.61 - 3.40 คะแนน)	30.4
ต่ำ	(1.81 - 2.60 คะแนน)	17.2
ต่ำที่สุด	(1.00 - 1.80 คะแนน)	2.5
รวม		100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.83
จัดกลุ่มระดับทัศนคติ = สูง

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต

จากการศึกษา "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต" มีข้อคำถามในการวัดแรงจูงใจรวมทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

เมื่อได้คำตอบของตัวอย่างแต่ละคนจะนำคะแนนคำตอบมาคิดค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อ จากนั้นจึงได้จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจของคำตอบแต่ละข้อ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบข้อนั้น และมีการกำหนดเกณฑ์ความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยเช่นเดียวกับตอนที่ 1 ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอเป็นรายข้อ ดังนี้

ตาราง 12 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	76.2
มาก	17.3
ปานกลาง	3.5
น้อย	1.5
น้อยที่สุด	1.5
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 4.65   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.75
 จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูงมาก

ตาราง 13 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านมีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	44.6
มาก	35.1
ปานกลาง	12.4
น้อย	5.9
น้อยที่สุด	2.0
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 4.14   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.98
 จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูง

ตาราง 14 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	38.1
มาก	43.6
ปานกลาง	13.9
น้อย	3.5
น้อยที่สุด	1.0
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.01
 จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูง

ตาราง 15 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านมีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษาหรือไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อศึกษาถึงภาษาและวัฒนธรรม"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	38.1
มาก	43.6
ปานกลาง	13.9
น้อย	3.5
น้อยที่สุด	1.0
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.85
 จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูง

ตาราง 16 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อความ "เมื่อได้ยืมศัพท์หรือสำนวนที่ท่านไม่เข้าใจ ท่านจะเปิดพจนานุกรม ถามเพื่อน หรือถามผู้รู้"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	37.8
มาก	35.8
ปานกลาง	21.4
น้อย	3.5
น้อยที่สุด	1.5
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.93
 จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูง

ตาราง 17 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อความ "ศัพท์หรือสำนวนที่ท่านรับฟังจากนักจัดรายการวิทยุช่วยเสริมสิ่งที่ท่านเรียนในห้องเรียน"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	28.2
มาก	36.6
ปานกลาง	28.7
น้อย	4.0
น้อยที่สุด	2.5
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.96
 จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูง

ตาราง 18 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้คล่องแคล่วเช่นเดียวกับนักจัดรายการวิทยุ"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	46.0
มาก	30.2
ปานกลาง	14.9
น้อย	5.4
น้อยที่สุด	3.5
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.07
 จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูง

ตาราง 19 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านมีความต้องการเรียนรู้ศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ที่ทันยุคทันสมัย"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	51.0
มาก	39.1
ปานกลาง	8.9
น้อย	1.0
น้อยที่สุด	-
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.69
 จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูงมาก

ตาราง 20 แสดงแรงจูงใจของนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านมีความต้องการอ่านหรือฟังสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ"

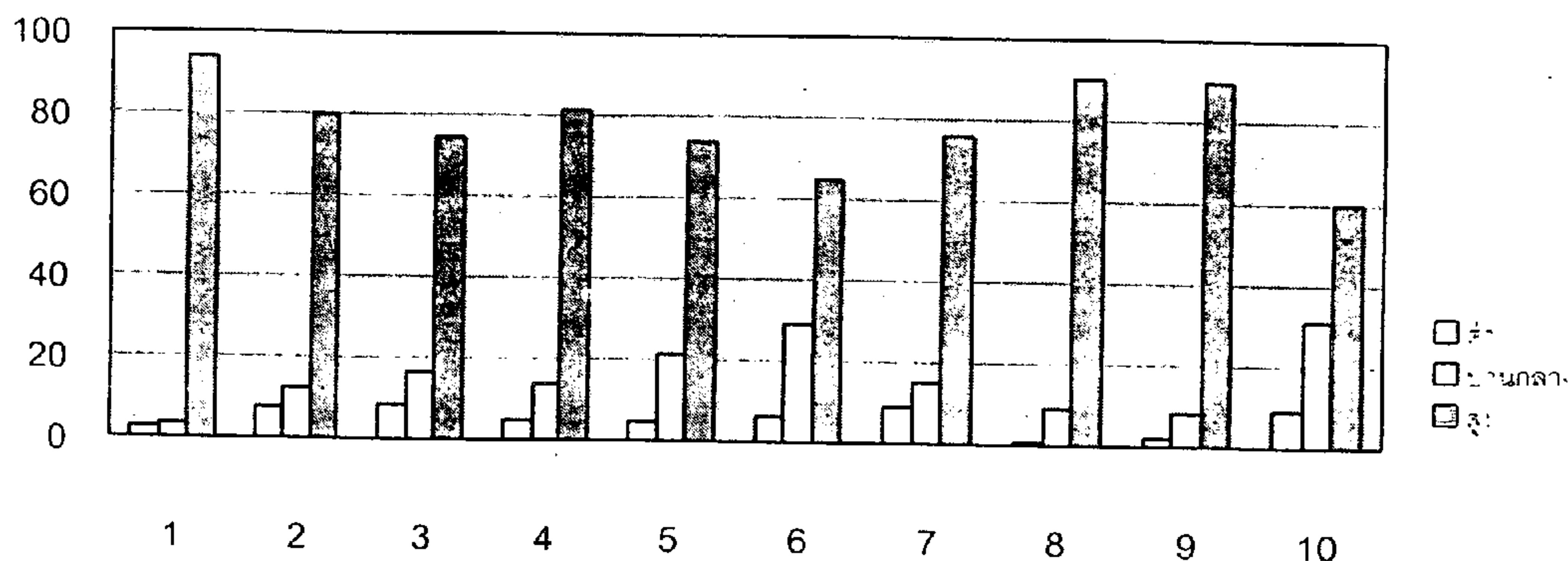
แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	51.0
มาก	38.6
ปานกลาง	8.4
น้อย	1.5
น้อยที่สุด	0.5
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.75
จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูงมาก

ตาราง 21 แสดงแรงจูงใจนิสิตต่อข้อคำถาม "ท่านมีความรู้สึกว่ายีนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น"

แรงจูงใจ	ร้อยละของผู้ตอบ
มากที่สุด	18.8
มาก	41.1
ปานกลาง	31.2
น้อย	7.4
น้อยที่สุด	1.5
รวม	100.0

ค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.91
จัดกลุ่มระดับแรงจูงใจ = สูง

ภาพประกอบ 2 แสดงแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เกิดจากการรับฟังรายการวิทยุ

หมายเหตุ

- 1 = ท่านเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ
- 2 = ท่านมีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- 3 = ท่านเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น
- 4 = ท่านมีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษาหรือไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อศึกษาถึงภาษาและวัฒนธรรม
- 5 = เมื่อได้ยินศัพท์หรือสำนวนจากรายการที่ท่านไม่เข้าใจท่านเปิดพจนานุกรมถามเพื่อนหรือถามผู้รู้
- 6 = ศัพท์หรือสำนวนที่ท่านได้ฟังจากนักจัดรายการวิทยุช่วยเสริมสิ่งที่ท่านเรียนในห้องเรียน
- 7 = ท่านมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้คล่องแคล่วเช่นเดียวกับนักจัดรายการวิทยุ
- 8 = ท่านมีความต้องการเรียนรู้ศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ๆ ที่ทันสมัย
- 9 = ท่านมีความต้องการอ่านหรือฟังสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านภาษา
- 10 = ท่านมีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ผลการวิเคราะห์แต่ละวิธีจะนำเสนอ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรตามได้แก่ "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ" เป็นตัวแปรที่มีระดับการวัด (Level of measurement) เป็นแบบช่วง (Interval scale) โดยเป็นค่าคะแนนแบบต่อเนื่องต่ำสุด - สูงสุด ได้แก่ 1.00 - 5.00 คะแนน

1.2 ตัวแปรอิสระได้แก่ "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นตัวแปรที่จัดกลุ่มใหม่มีระดับการวัด (Level of measurement) เป็นแบบจัดอันดับ (ordinal scale) โดยได้จัดกลุ่มความเห็นใหม่เป็น 3 ระดับ แบ่งตามช่วงของคะแนนเดิมดังนี้

ต่ำ	=	1.00 - 2.33	คะแนน
ปานกลาง	=	2.34 - 3.66	คะแนน
สูง	=	3.67 - 5.00	คะแนน

ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

ตาราง 23 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามระดับทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ

ระดับทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย ของนักจัดรายการวิทยุ	จำนวน ตัวอย่าง	คะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	
		ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
สูง	74	4.53	0.32
ปานกลาง	109	3.99	0.54
ต่ำ	19	3.51	1.03

จากการแจกแจงคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกตามระดับทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีทัศนคติระดับต่ำ จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 3.51 คะแนน กลุ่มทัศนคติปานกลางมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 3.99 คะแนน และกลุ่มทัศนคติสูงมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.53 คะแนน

เมื่อนำผลคะแนนที่แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่มระดับทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) แสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ระหว่างตัวแปร "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" กับตัวแปร "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ"

Anova	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	20.971	2	10.485	35.784	0.000
Within Groups	58.310	199	0.293		
Total	79.281	201			

จากตารางผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ระหว่างตัวแปร "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" กับตัวแปร "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ" สรุปได้ว่า "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" กับ "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ" มีความสัมพันธ์กันอย่าง "มี" นัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากค่า F ที่คำนวณได้เท่ากับ 35.784 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีระดับทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักจัดรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ดังนั้นผลการวิจัยในประเด็นนี้จึง "สอดคล้อง" กับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้จากการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มแบบจับคู่หลายทาง (Multiple comparison test) ของคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละกลุ่มระดับทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักจัดรายการวิทยุ ด้วยวิธีการแบบ Least Significance Difference (LSD) ผลปรากฏดังนี้

ตาราง 25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเปรียบเทียบจับคู่ในแต่ละกลุ่มระดับทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ ด้วยวิธีการแบบ Least Significance Difference (LSD)

(J) ระดับแรงจูงใจ	(I) ระดับทัศนคติ		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
สูง (4.53)	-1.02*	-0.54*	-
ปานกลาง (3.99)	-0.48*	-	-
ต่ำ (3.51)	-	-	-

หมายเหตุ : 1) ตัวเลขในตารางแสดงผลค่าความต่างของคะแนน I - J

2) * ความต่างของค่าเฉลี่ยมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มแบบจับคู่ สรุปได้ว่า

1) กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุในระดับสูงจะมีคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ "สูงกว่า" กลุ่มที่มีทัศนคติในระดับปานกลาง และระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุในระดับปานกลางจะมีคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ "สูงกว่า" กลุ่มที่มีทัศนคติในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis)

ในการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) ในที่นี้มีตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 ตัวแปรตามได้แก่ "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ" เป็นตัวแปรที่มีระดับการวัด (Level of measurement) เป็นแบบช่วง (Interval scale) โดยเป็นค่าคะแนนแบบต่อเนื่องต่ำสุด - สูงสุด ได้แก่ 1.00 - 5.00 คะแนน และใช้ชื่อตัวแปรว่า "MOTTO"

2.2 ตัวแปรอิสระได้แก่ "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" เป็นตัวแปรที่มีระดับการวัด (Level of measurement) เป็นแบบช่วง (Interval scale) โดยเป็นค่าคะแนนแบบต่อเนื่องต่ำสุด - สูงสุด ได้แก่ 1.00 - 5.00 คะแนน และใช้ชื่อตัวแปรว่า "ENGTO"

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" กับตัวแปร "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ" ด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis)

ตัวแปร	B	S. E.	Beta	t	Sig.
ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ (ENGTO)	1.164	0.016	0.981	72.586	0.000

F = 5268.731

Sig . = 0.0000

R² = 0.963

Adjusted R² = 0.963

S.E. of Estimate = 0.8049

จากการวิเคราะห์สมการถดถอยในการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปร "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" มีอิทธิพลที่สามารถทำนายคะแนน "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ" อย่าง "มี" นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 72.586 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งค่า Sig. ดังกล่าวต่ำกว่า 0.05 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าผลการวิจัยในประเด็นนี้ "สอดคล้อง" กับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. จากผลการวิเคราะห์ พบว่าค่า Adjusted R² หรือค่ากำลังสองของความสัมพันธ์ที่ปรับค่าแล้วมีค่าเท่ากับ 0.963 เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าความสามารถในการทำนายคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีโอกาสประมาณ 96.3 % ที่สามารถทำนายได้ด้วยตัวแปรทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ

3. เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (B) ของตัวแปร "ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" มีค่าเท่ากับ 1.164 ซึ่งมีค่าเป็นบวก แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงสรุปได้ว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีคะแนนทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุที่สูงขึ้น จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ "สูงมากขึ้น"

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำมาสรุปเป็นสูตรของสมการถดถอยเชิงซ้อนได้ดังนี้

$$\text{MOTTO} = b(\text{ENGTO})$$

โดย   MOTTO = แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
             ENGTO = ทักษะคิดต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ
             b   = ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์

จากสูตรข้างต้นแทนค่าได้ดังนี้

$$\text{MOTTO} = (1.164)(\text{ENGTO})$$

ค่าของสมการอธิบายโดยสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษจะเพิ่มขึ้น 1.164 คะแนน ถ้าหากว่าค่าคะแนนทักษะคิดต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเพิ่มขึ้น 1 คะแนน

สรุปเปรียบเทียบการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง "ทักษะคิดต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" กับ "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ" ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ 2 วิธี คือการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการวิเคราะห์แบบถดถอย (Regression Analysis) สรุปได้ว่าการวิเคราะห์ทั้งสองวิธีได้ผลที่สอดคล้องกัน ทั้งนี้โดยพบว่า "ทักษะคิดต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ" กับ "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ" มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตที่มีทักษะคิดต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุไปในทางที่ดี จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปสาระสำคัญและผลการวิจัย ได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem คลื่น 88.0 Mhz.
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากการรับฟัง รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร จำนวน 204 คน โดยมีวิธีการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ดังนี้

1.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 ได้แก่ แบบสอบถามรายการวิทยุที่นิสิตนิยมฟังมากที่สุด หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผลปรากฏว่า รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. เป็นรายการที่นิสิตนิยมฟังมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง

1.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 ได้แก่ แบบสอบถามทัศนคติ แรงจูงใจ และคำศัพท์สำนวน ประโยคที่นิสิตจดจำมาจากรายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ ประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9168

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เกิดจากการรับฟังรายการวิทยุ ประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8833

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้นิสิตยกตัวอย่างคำศัพท์หรือสำนวนที่รับฟังและจดจำมาจากรายการวิทยุ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 4 วัน โดยเจาะจงเฉพาะนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ที่มีรับฟังรายการ Radio No Problem เป็นประจำเท่านั้น กล่าวคือมีการรับฟังรายการ Radio No Problem อย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ และให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทำโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน และหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีดังนี้

3.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentile) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation or SD) ในการวิเคราะห์ข้อคำถามในแต่ละข้อ

3.2 สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance or ANOVA) เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว ได้แก่ ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต

3.3 สถิติวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

สรุปผลการศึกษา

1. ทักษะที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า นิสิตมีทักษะต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุจัดอยู่ในในระดับสูง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.45 ซึ่งจำแนกออกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1.1 นิสิตเห็นด้วยว่านักจัดรายการวิทยุมีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยตลอดรายการในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.88

1.2 นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุถูกต้องในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.23

1.3 นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเหมาะสมกับยุคสมัยในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.59

1.4 นิสิตเห็นด้วยว่านักจัดรายการวิทยุมีการใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.42

1.5 นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริงในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.77

1.6 นิสิตเห็นด้วยว่าการฟังการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นทางเลือกใหม่ในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.87

1.7 นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นคนยุคใหม่ที่ทันสมัยในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.24

1.8 นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นคนมีภูมิรู้ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.97

1.9 นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงของภาษาในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.57

1.10 นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติตามในชีวิตประจำวันในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.96

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า นิสิตที่มีการรับฟังรายการ Radio No Problem เป็นประจำมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จัดอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 4.14 ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

2.1 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.65

2.2 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตมีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.14

2.3 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตเกิดความกระ-
กระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.02

2.4 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตเกิดความต้อง
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษา หรือไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อศึกษาถึง
ภาษาและ วัฒนธรรมในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.14

2.5 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตได้ยินศัพท์หรือ
สำนวนที่ไม่เข้าใจ นิสิตมีการเปิดพจนานุกรม ถามเพื่อน หรือถามผู้รู้ในระดับสูง มีค่าคะแนน
เฉลี่ย 4.05

2.6 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว ศัพท์หรือสำนวนที่
นิสิตได้ฟังจากนักจัดรายการวิทยุ ช่วยเสริมสิ่งที่นิสิตเรียนในห้องเรียนในระดับสูง มีค่าคะแนน
เฉลี่ย 3.84

2.7 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตเกิดความต้อง-
การใช้ภาษาอังกฤษให้ได้คล่องแคล่วเช่นเดียวกับนักจัดรายการวิทยุในระดับสูง มีค่าคะแนน
เฉลี่ย 4.10

2.8 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตเกิดความต้อง-
การเรียนรู้ศัพท์ หรือสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ๆ ที่ทันสมัยในระดับสูงมาก มีค่าคะแนน
เฉลี่ย 4.40

2.9 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตเกิดความต้อง-
การอ่านหรือฟังสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงมาก มีค่า
คะแนนเฉลี่ย 4.38

2.10 หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตเกิดความรู้สึก
ว่าเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.68

3. ความสัมพันธ์และทิศทางความสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปน
ไทยของนักจัดรายการวิทยุ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนคร-
ินทรวิโรฒ ใช้วิธีการวิเคราะห์ 2 วิธีดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านิสิตที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย
ของนักจัดรายการวิทยุในระดับต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ
3.51 ส่วนนิสิตที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุในระดับปาน
กลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 3.99 และนิสิตที่มีทัศนคติต่อใช้ภาษาอังกฤษปนไทย
ของนักจัดรายการวิทยุในระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.53 นอกจากนั้นยังพบว่า
“ทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ” กับ “แรงจูงใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษ” มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 การวิเคราะห์แบบถดถอย (Regression Analysis)

จากการวิเคราะห์แบบถดถอยในการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งตรงกับผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 1.164 ซึ่งมีค่าเป็นบวก แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะฉะนั้น จึงสรุปได้ว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุที่สูง จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นตามไปด้วย

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการรับฟังรายการ - Radio No Problem คลื่น FM 88.0 Mhz. เป็นประจำมีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุโดยรวมอยู่ในระดับสูง คือมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 โดยเรียงลำดับคะแนนทัศนคติจากสูงไปหาลำดับที่ต่ำ ได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่านักจัดรายการวิทยุมีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยตลอดรายการมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อันดับที่สองได้แก่นิสิตเห็นด้วยว่าการฟังการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุ เป็นทางเลือกใหม่ในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 อันดับที่สาม ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 อันดับที่ยี่สี่ ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 อันดับที่ยี่ห้า ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงของภาษา มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 อันดับที่ยี่หก ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่านักจัดรายการวิทยุใช้ภาษาอังกฤษถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 อันดับที่ยี่เจ็ด ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นบุคคลใหม่ที่ทันสมัย มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 อันดับที่ยี่แปด ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุถูก

ต้อง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 อันดับที่เก้า ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยแสดงถึงการเป็นคนมีภูมิรู้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 อันดับที่สุดท้าย ได้แก่ นิสิตเห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติตามในชีวิตประจำวัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96

จากการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นด้วยว่านักจัดรายการวิทยุมีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยตลอดรายการมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีนิสิตเห็นด้วยถึงร้อยละ 73 ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบรายการ Radio No Problem ที่ได้กำหนดให้นักจัดรายการวิทยุดำเนินรายการโดยใช้ภาษาในการสื่อสาร 2 ภาษาคือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหลักของรายการ ซึ่งก็คือวัยรุ่นนั่นเอง และเพื่อเป็นการให้ความรู้ภาษาอังกฤษแก่กลุ่มผู้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่า นิสิตร้อยละ 68.6 มีทัศนคติว่า การฟังการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุ เป็นทางเลือกใหม่ของการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และ นิสิตร้อยละ 64 คิดว่า การใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุ เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง แสดงให้เห็นว่าสื่อวิทยุเป็นแหล่งให้ความรู้ภาษาอังกฤษอีกแหล่งหนึ่งที่สำคัญของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน สอดคล้องกับคำกล่าวของ ศ.ก๊อ สวัสดิทาณิษฐ์ (2537:60) ว่าวิทยุเป็นสื่อที่มีศักยภาพสูงในการให้การศึกษาแก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก ถ้าได้มีการวิจัยและทดลองในการใช้สื่อชนิดนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ระบบการศึกษาจะได้รับประโยชน์จากวิทยุเป็นอันมาก ข้อสำคัญที่สุดคือ วิทยุเป็นสื่อที่มีราคาถูกและแพร่หลายได้รวดเร็ว เสียค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผู้ฟังก็สามารถเรียนรู้วิชาการต่างๆ ไปพร้อมกับความบันเทิงอย่างได้ผลดี นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาโดยทั่วไปยังขาดความทันสมัยอยู่เป็นอันมาก แต่รายการของสื่อวิทยุนั้นให้ความทันสมัยอยู่เสมอซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของรายการ Radio No Problem ที่มุ่งนำเสนอความรู้ เรื่องราวที่ทันเหตุการณ์ รวมถึงมีการใช้ศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษใหม่ๆ ที่ทันสมัยให้ถูกกลุ่มเป้าหมาย และจากการสำรวจพบว่ามีนิสิตร้อยละ 61.6 เห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเหมาะสมกับยุคสมัย มีนิสิตเพียงร้อยละ 20.2 ที่ไม่เห็นด้วย แต่เมื่อถามถึงทัศนคติของนิสิตว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยแสดงให้เห็นถึงการเป็นคนยุคใหม่ที่ทันสมัยหรือไม่ มีนิสิตเห็นด้วยร้อยละ 47.1 นิสิตที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 30.4 และนิสิตที่ยังไม่แน่ใจร้อยละ 22.5 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกันมาก ซึ่งให้เห็นว่านิสิตยังไม่แน่ใจระหว่างความรู้สึกของการเป็นคนทันสมัยและ การรักษาเอกลักษณ์ของภาษาไทย เนื่องจากแบบสอบถามมีนิสิตบางคนพยายามสอดแทรกความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการรักษาเอกลักษณ์ของภาษาไทย ไว้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยควรใช้เท่าที่จำเป็นจริงๆ อย่างศัพท์เฉพาะ เช่น ศัพท์เกี่ยวกับเทคโนโลยี เพราะสื่อสารกันได้รวดเร็ว และเข้าใจง่ายกว่า แต่โดยทั่วไปควรใช้ภาษาไทย เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของภาษาไทย ถึงแม้ว่านิสิตที่แสดงความคิดเห็นจะเป็นจำนวนน้อย แต่ก็เป็นจุดที่น่าสนใจ ประกอบกับในเรื่องทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการนำภาษาอังกฤษปนไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันนั้น ผลการวิจัยพบว่ามีนิสิตที่ไม่เห็นด้วยว่าเป็นเรื่องที่ควรนำไปปฏิบัติตามมาก

ที่สุด คือ ร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ นิสิตที่เห็นด้วยว่าควรนำไปปฏิบัติตาม ร้อยละ 36

อันดับสุดท้ายคือ นิสิตที่ไม่แน่ใจว่าควรนำไปปฏิบัติตามหรือไม่ ร้อยละ 27.1 จากตัวเลขชี้ให้เห็นว่า ถึงแม้ นิสิตจะเห็นด้วยกับการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ แต่ก็มี นิสิตส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยในการนำไปปฏิบัติตามในชีวิตประจำวัน แสดงให้เห็นว่า นิสิตยังมีวัฒนธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการใช้ภาษาไทยและตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผดุง อารยะวิญญู (2530 : 61) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยมไทยของนักเรียน ที่พบว่านักเรียนมีความนิยมไทยเป็นปริมาณที่ค่อนข้างสูง คือมีจำนวนถึงร้อยละ 98 ตัวเลขนี้อาจจะสร้างความประหลาดใจให้แก่ นักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพราะในปัจจุบันนี้มักพบเห็นว่า เด็กวัยรุ่นไทยยุคนี้มักเอาตามอย่างวัฒนธรรมต่างประเทศที่หลั่งไหลเข้ามาในประเทศ แต่จากงานวิจัยครั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ถึงแม้จะมีวัฒนธรรมจากต่างประเทศหลั่งไหลเข้ามา วัยรุ่นไทยอาจมีการเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกบ้าง แต่ก็ยังมีสำนึกแห่งความนิยมไทยอยู่นั่นเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (2526) ซึ่งกล่าวไว้ในการสัมมนาเรื่องเอกลักษณ์ของชาติกับการพัฒนาชาติไทยไว้ดังนี้ “เรื่องของวัฒนธรรมชาติอื่นนั้น กระผมก็ไม่ค่อยเป็นห่วง เพราะมีผู้ใหญ่บ่นกันเสมอว่าเด็กรุ่นนี้สมัยนี้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตก ต่างชาติมาใช้ ดูเผินๆ ก็ไม่รู้ว่า เป็นลูกใคร ลูกจีน ลูกฝรั่ง ลูกแขก แต่เอาตัวมานั่งไถ่ๆ มันก็ยังลูกไทยอยู่นั่นแหละครับ จะไปเดินดิสโก้ที่ไหน จับตัวมานั่งคุยกันสองคน มันก็ยังเป็นไทย ไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปเลย พูดจากันยังรู้เรื่อง เจอผู้ใหญ่ยังไหว เรื่องนี้กระผมเรียนตรงๆ ว่ากระผมไม่วิตก มันเป็นเรื่องของการเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นการไหลผ่านของวัฒนธรรม ซึ่งเรามีหุมือตาเราก็ต้องยอมรับรู้ จะดีจะชั่วไม่เป็นไร แต่สิ่งหนึ่งที่ผมมั่นใจคือ วัฒนธรรมต่างชาติ นั้น ถึงคนไทยจะยอมรับ เราก็ยอมรับเฉพาะสิ่งที่เห็นว่าเหมาะสม ถูกต้องกับเอกลักษณ์ไทย” และจากการสำรวจทัศนคติของนิสิตในเรื่องความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย พบว่า นิสิตร้อยละ 39.7 เห็นด้วยว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นิสิตที่ไม่แน่ใจว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องหรือไม่ ร้อยละ 35.3 และนิสิตที่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 25 จะเห็นได้ว่านิสิตที่ไม่แน่ใจมีปริมาณที่ค่อนข้างสูง จึงอาจกล่าวได้ว่าการที่นิสิตไม่แน่ใจว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยเป็นเรื่องที่ถูกต้องหรือไม่ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นิสิตไม่มีการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ส่วนทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุในเรื่องความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นั้น จากการสำรวจพบว่า มีนิสิตที่ไม่แน่ใจว่านักจัดรายการวิทยุใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 44.6 รองลงมาคือนิสิตที่เห็นด้วยว่าถูกต้องร้อยละ 37.7 และนิสิตที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 17.7 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นิสิตมีลักษณะการคิดไตร่ตรองในขณะที่ฟัง กล่าวคือการเปิดรับสารของนิสิตนั้นเป็นแบบฟังแล้วมีการคิดวิเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกรับรู้หรือตีความ (Perception or Selective Interpretation) ที่กล่าวว่า เป็นกระบวนการกลั่นกรองของผู้รับสาร โดยที่ผู้รับแต่ละคนอาจตี

ความหมายของข่าวสารขึ้นเดี่ยวไม่ตรงกัน ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความคาดหวังของแต่ละบุคคล (พีระ จิรโสภณ. 2532:638)

2. หลังจากนิสิตรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูง คือมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 โดยเรียงลำดับคะแนนแรงจูงใจจากสูงไปหาต่ำได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง ได้แก่ นิสิตเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษสูงที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อันดับที่สอง ได้แก่ นิสิตเกิดความต้องการเรียนรู้คำศัพท์ หรือสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ๆ ที่ทันยุคสมัย มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อันดับที่สาม ได้แก่ นิสิตเกิดความต้องการอ่าน หรือฟังสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 อันดับทีสี่ ได้แก่ นิสิตมีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และนิสิตเกิดความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษา หรือไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อศึกษาถึงภาษาและวัฒนธรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.14 อันดับห้า ได้แก่ นิสิตเกิดความต้องการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้คล่องแคล่วเช่นเดียวกับนักจัดรายการวิทยุ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 อันดับหก ได้แก่ นิสิตได้ยินคำศัพท์หรือสำนวนที่ไม่เข้าใจ นิสิตมีการเปิดพจนานุกรม ถามเพื่อน หรือถามผู้รู้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 อันดับเจ็ด ได้แก่ นิสิตเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 อันดับแปด ได้แก่ ศัพท์หรือสำนวนที่นิสิตได้ฟังจากนักจัดรายการวิทยุช่วยเสริมสิ่งที่เรียนในห้องเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 อันดับสุดท้าย ได้แก่ นิสิตเกิดความรู้สึกว่าเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.68

จากการวิจัยพบว่า หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตมีระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยมีนิสิตร้อยละ 88.1 มีระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงและสูงมาก มีนิสิตร้อยละ 9.9 มีระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และมีนิสิตเพียงร้อยละ 2 เท่านั้นที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำและต่ำที่สุด ซึ่งให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อวิทยุที่มีต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแมคไกว (Mcguire) นักจิตวิทยาสังคมคนสำคัญในปัจจุบันกล่าวไว้ว่า อิทธิพลของสื่อมวลชนจะมีผลต่อผู้รับสารทำให้เกิดการโน้มน้าวทางจิตใจ โดยลักษณะทางจิตใจที่เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชนจะเป็นสิ่งที่คงทน และในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมได้ (ดวงเดือน พันธุนาวิน.2529:40)

แรงจูงใจที่มีระดับคะแนนสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งคือ นิสิตเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีนิสิตจำนวนถึงร้อยละ 93.5 เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยแรงจูงใจที่เกิดกับนิสิตนี้เป็นแรงจูงใจภายใน เพราะเกิดมาจากความต้องการและความสนใจของตนเอง ดังที่สรวงศ์ โค้วตะกุล (2541 :169) อธิบายคำจำกัดความของ แรงจูงใจภายในไว้ว่า คือ แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคลและเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัล หรือแรงเสริมภายนอก เพราะเกิดจากความ

ต้องการ หรือความสนใจของบุคคล ซึ่งแรงจูงใจภายในนี้เกิดขึ้นได้ยาก แต่เมื่อเกิดแล้วจะอยู่ได้นานกว่าแรงจูงใจภายนอก นอกจากนี้สื่อวิทยุยังมีอิทธิพลทำให้นิสิตเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นอีกด้วย เนื่องจากการวิจัยพบว่า นิสิตร้อยละ 74.7 เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และนิสิตร้อยละ 59.9 เกิดความรู้สึกว่าเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น แสดงให้เห็นว่าสื่อวิทยุมีอิทธิพลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมากพอที่จะทำให้นิสิตเกิดแรงจูงใจภายในได้ ดังนั้นเราจึงสามารถนำสื่อวิทยุไปพัฒนา เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแรงจูงใจภายในให้นักเรียนในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้

นอกจากสื่อวิทยุจะมีอิทธิพลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตในห้องเรียนแล้ว ยังมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตนอกห้องเรียนอีกด้วย เพราะจากการวิจัยพบว่า หลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตร้อยละ 90.1 มีระดับแรงจูงใจมากและมากที่สุด ในการเรียนรู้คำศัพท์ หรือสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ๆ ที่ทันยุคสมัย และมีนิสิตร้อยละ 73.6 มีระดับแรงจูงใจระดับมากและมากที่สุด ในการเปิดพจนานุกรม ถามเพื่อน หรือถามผู้รู้ เมื่อได้ยินศัพท์หรือสำนวนที่ไม่เข้าใจ นอกจากนี้ยังมีนิสิตร้อยละ 89.6 มีระดับแรงจูงใจมากและมากที่สุด ในการอ่านหรือฟังสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่าหลังจากรับฟังรายการ Radio No Problem แล้ว นิสิตเกิดความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากทางสื่อประเภทอื่นๆนอกเหนือจากสื่อประเภทวิทยุ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อวิทยุที่มีต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตทั้งสิ้น

3. จากการวิจัยพบว่า “ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ” มีความสัมพันธ์กับ “แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต” อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 และมีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุที่ดี จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นตามไปด้วยสนับสนุนงานวิจัยของ ชเนติ สวัสดิฤกษ์ (2527 : 80) ที่ได้รายงานไว้ว่า ทัศนคติที่ดีเป็นผลให้เกิดแรงจูงใจที่ดี และแรงจูงใจที่ดี ก่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีตามไปด้วย และสอดคล้องกับบทความเรื่อง Motivation in language learning ของ Dr.Finocchiaro (Mary Finocchiaro : 1994) ที่กล่าวไว้ว่า ทัศนคติของนักเรียนมีผลต่อแรงจูงใจและผลการเรียนในภาษาทัศนคติของนักเรียนเป็นตัวบอกว่านักเรียนแต่ละคนจะเรียนรู้หรือไม่ ถ้านักเรียนไม่เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ คิดว่าเรียนภาษาอังกฤษแล้วไม่ให้อะไรเลย แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของเขาย่อมจะไม่เกิดเมื่อนักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ผลการเรียนภาษาอังกฤษของเขากีย่อมจะด้อยตามลงไปด้วย

4. จากคำถามปลายเปิด ที่ให้นิสิตยกตัวอย่างคำศัพท์ สำนวน หรือประโยคที่นิสิตรับฟังและจดจำ มาจากรายการ Radio No Problem มีนิสิตที่กรอกแบบสอบถามส่วนนี้เพียง 48 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ของนิสิตทั้งหมด ซึ่งคำศัพท์ ประโยค และสำนวนที่นิสิตจดจำมาจาก

รายการมีดังต่อไปนี้ Hey! What's up? ร้อยละ 39.58% Alright. ร้อยละ 10.41% Say it please. ร้อยละ 10.41% Let's go ร้อยละ 8.33% How are things? ร้อยละ 8.33% That's right. ร้อยละ 6.25% It's cool. ร้อยละ 6.25% That's so cool. ร้อยละ 6.25% Let's take a break. ร้อยละ 4.16%ตามลำดับ

สำนวน Hey! What's up! เป็นสำนวนที่นิสิตจดจำมาจากทางรายการได้มากที่สุดนั้น มาจากชื่อคอลัมน์ในรายการ Radio No Problem (คอลัมน์ในความหมายของรายการ Radio No Problem หมายถึง กิจกรรมย่อยๆ ของทางรายการ) ซึ่งคอลัมน์ Hey! What's up? นี้เป็นกิจกรรมที่มีการให้ผู้ฟังเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กับนักจัดรายการวิทยุ โดยโทรเข้ามาคุยกับนักจัดรายการวิทยุเป็นภาษาอังกฤษแล้วจะได้เพลงสากลไปฟัง ส่วนสำนวน Say it please ก็มาจากชื่อคอลัมน์หนึ่งในรายการ Radio No Problem เช่นกัน เป็นคอลัมน์ที่ให้ผู้ฟังได้สื่อสารกับชาวต่างชาติทายคำปริศนา และจะได้รับรางวัลจากทางรายการ ส่วนสำนวนอื่นๆ เป็นสำนวนติดปากนักจัดรายการวิทยุที่พูดเป็นประจำขณะที่จัดรายการ

ปัญหาที่พบในการวิจัย

ในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้นิสิตยกตัวอย่างศัพท์ สำนวน หรือประโยคที่รับฟังและจดจำมาจากรายการ Radio No Problem มีนิสิตส่วนใหญ่ถึง 76.5 ไม่ได้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ มีนิสิตเพียง 48 คน ซึ่งเป็นร้อยละ 23.5 ของนิสิตทั้งหมดให้ความร่วมมือในการตอบเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 เนื่องจากทัศนคติมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ดังนั้นครอบครัวยุโรป โรงเรียน มหาวิทยาลัย และสังคมแวดล้อม ควรมีบทบาทสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน

1.2 สื่อวิทยุมีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้ฟังเป็นอย่างมาก ถ้าได้มีการวิจัยและพัฒนาสื่อวิทยุให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น จะสามารถนำมาใช้ประกอบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ควรมีการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนฟังวิทยุรายการที่เป็นภาษาอังกฤษนอกจากจะทำให้ผู้เรียนเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง อีกด้วย เช่น ประโยค สำนวน สแลง แล้วนำมาอภิปรายในห้องเรียน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

1.4 การใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุมีอิทธิพลแก่ผู้ฟังมาก ครูควรเป็นผู้แนะนำให้ความรู้แก่ผู้เรียนประกอบการฟังรายการวิทยุ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของสื่อประเภทอื่นๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อเยาวชนในด้านอื่น ๆ เช่น อิทธิพลทางด้านจิตใจ การนำไปปฏิบัติตามในชีวิตประจำวัน

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบสื่อมวลชนที่มีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยมากที่สุด และวัยรุ่นมีการเลียนแบบมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ขนิษฐา เบญจาทิกุล. (2532). *ทัศนคติ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมต่อรายการสารคดี: ศึกษาเฉพาะกรณีรายการหนึ่งในร้อย. ปริญญาานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.อัดสำเนา*
- จงพิศ ศิริวัฒน์. (2523, เมษายน-มิถุนายน). "พฤติกรรมและแรงจูงใจ," ใน *วารสารบริหารธุรกิจ*. ปีที่ 5. หน้า92 .
- จรรยา โกมลบุญย์. (2528). *จิตวิทยาพื้นฐานของการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จาระไน แกลโกศล. (2536). "พฤติกรรมการฟังวิทยุของชาวกรุงเทพมหานคร, " *วารสารนิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 14:33-41.
- จาระไน แกลโกศล. (2537). *หลักและทฤษฎีการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. (2527). *พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู*. กรุงเทพฯ: มิตรนราการพิมพ์.
- ฉันทนี รักธรรมยิ่ง. (2538). *การใช้ภาษาของแพทย์: การปนภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชวน หลีกภัย. (2537). " กังขาภาษามีปมด้อย," *เดลินิวส์*. 12.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2515). *โลกของวัยรุ่น*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- ชัยวัฒน์ ยืนยาว. (2539). *แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับประถมศึกษา วิธีเรียนทางไกล จังหวัดสมุทรปราการ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ชูดามา ปุณณะหิตานนท์. (2541). *การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการรับฟังรายการเรดิโอโนพรีอบเบลิ้ม สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย คลื่นความถี่ เอฟ.เอ็ม. 88.0 เมกะเฮิร์ตซ์ ของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัดสำเนา.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2522). *สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ดวงพร คำบุญวัฒน์ และ วาสนา จันทรสว่าง. (2536). *สื่อสารการประชาสัมพันธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดอินไหม้เกรด.

- ดุฎฎิพร ชำนิโรคคานต์. (2518). "ปัญหาการใช้ภาษาไทย," วงวรรณกรรม. กรุงเทพฯ.
- ทองพูล เพ็ญดี. (2542). การศึกษาแรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าในการเข้าเรียนหลักสูตร การศึกษาสายสามัญวิธีเรียนทางไกลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ธรรมรัฐ ศิริเจริญ. (2544). ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟัง ที่มีต่อสถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การ สือสารมวลชนแห่งประเทศไทย รายการอีซีเอฟเอ็ม 105.5.ปรินญาณินพนธ์วารสารศาสตร์ มหาบัณฑิต (การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นภารัฐ จิตวัฒนา. (2539). การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของอาจารย์ต่างสาขาวิชาใน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- นัตดา ขจรนที. (2530). การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วย วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัด สำเนา.
- นิตยา เจริญสิทธิ์. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และแรงจูง ใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้โครงสร้าง ระดับยอดและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ป.กรุงเก่า. (2537, 23 พฤศจิกายน). "บันเทิงทีวี". ไทยรัฐ. (ฉบับวันที่ 23 2537). หน้า 17.
- ปริศรา ดันตินาคม. (2538). การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาภาษาและภาษาศาสตร์เอเชียอาคเนย์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- ปริชา ช่างขวัญยืน. (2540). วิพากษ์การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน: กรณีศึกษาจากนักศึกษา ปรินญาตรัหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(การ ศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน- มิตร. อัดสำเนา
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์พัฒนาศึกษา.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7 .
 กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- พิศมัย วิบูลย์สวัสดิ์. (2522). *จิตวิทยาสังคมร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: สยามศึกษา.
- พีระ จิโรโสภณ. (2532). *หลักและทฤษฎีการสื่อสาร*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- มาลินี จุฑารพ. (2539). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.
- มณูญ ดนะวัฒนา. (2525). *จิตวิทยาพัฒนาชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ระวีวรรณ ภัทรปรีชา. (2524). *การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชา
 ฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.อัดสำเนา
- รัชนี ศรีไพพรรณ. (2526). *ภาษาไทย เอกลักษณะไทยร่วมฉลอง ๗๐๐ ปีลายสือไทย* .
 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: พีระพัฒนา.
- รัฐจวน มินประดิษฐ์. (2513). *อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่ง
 มาจากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- รัตนา ภัทรธนาภานต์. (2539). *ปัจจัยที่ทำให้นิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในเขต
 กรุงเทพมหานครสนใจรับฟังรายการกรีนเวฟ คลื่นเอฟ.เอ็ม. 104.5 Mhz*. วิทยานิพนธ์
 นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 อัดสำเนา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. กรุงเทพฯ:
 สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- วงศ์แข ภัทรนิตย์. (2525). *การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
 มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. (2526). *ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ: วิวัฒนาการภาษาไทยและภาษา
 อังกฤษ*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- . (2533). *ภาษาและภาษาศาสตร์*. / พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนัก
 พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วลัยลักษณ์ เศรษฐฤทธิ์. (2539). *รูปแบบและแรงจูงใจในการฟังวิทยุเฉพาะกลุ่มของผู้รับสาร
 วัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนา สุนทรชัย. (2542). *เรียนสถิติด้วย SPSS ภาคความรู้เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

- สว่างจิตร์ พัชรณิปกรณ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจ ศึกษา) . กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัสสัณเณ.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2519). ผลการศึกษาเรื่องภาษา และสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม. (2528). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุชา จันทน์เอม. (2529). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2536). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์.
- สุดา ชาตธีรนนท์. (2527). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจและความคงทนในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบที่มีกิจกรรมเสริม และการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัสสัณเณ.
- สุทธิดา ว่องพาณิชเจริญ. (2540). การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุภาคเอฟ. เอ็ม ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัสสัณเณ
- สุนทรี โคมิน. (2531). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ จินตะเกษกรม. (2527). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนในการเรียนฟัง และพูดภาษาอังกฤษ และความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีสอนแบบมนุษยนิยม และวิธีสอนแบบธรรมดา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัสสัณเณ.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2542). ภาษาในสังคมไทย: ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการ พัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพันธ์ อารักษ์วาณิช. (2539, 15 กรกฎาคม-ธันวาคม). “ การใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทย ปัจจุบัน ภาษาและวัฒนธรรม. 28-36., ”
- อรรจน์ สีหะอำไพ. (2530). การใช้ภาษาของมัคคุเทศก์: การเปลี่ยนภาษาระหว่างไทยและ อังกฤษ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์และภาษาเอเชียอาคเนย์) สถาบันวิจัย ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อัจฉรา วงศ์โสธร, อุษา กาญจนสถิตย์ และ นิภา สนสอาดจิต. (2524). การสำรวจความต้องการ ของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัปสร เสถียรทิพย์. (2534). *วามสนใจและพฤติกรรมการเปิดรับข่าวจากสื่อมวลชนของเด็ก*.
 ปรินญานิพนธ์ วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
 อัดสำเนา.
- อิสรา สารงาม. (2525). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติที่มีต่อ
 วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ
 และชุดของกรมสามัญศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- อุไรวรรณ สีชมพู. (2542). *การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนัก
 เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี DR-TA กับการสอนอ่านตามคู่มือ
 ครู* ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- Appel, Rene and Muysken, Pieter. (1977). *Language Contact and Bilingualism*.
 London: Edward Arnold.
- Asch, S.D. (1952). *Social Psychology*. New York :Prentice – Hall.
- Blom, Jan-petter and GumperZ, John J. (1972). *Direction in Sociolinguistics: Ethnography of
 Communication*. New York: Holt, Rinehart and Winston Inc.
- Fasold, Ralph. (1984). *The Sociolinguistics of Society*. New York: Basil Blackwel.
- Good, Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York: McGraw - Hill Co., Inc.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw - Hill.
- Guilford, John S. and Gray E. David. (1970). *Motivation and Modern Management*.
 London: Harper & Row Publishers.
- Hilgard, Ervst R. (1983). *Introduction to Psychology*. 8th ed. San Diago: Harcourt Brace
 Tovanovich.
- Katz, D. and E. Scotchland. (1974). *Psychology a Study of Science*. New York.
- Krech, D., R.S. Crutchfield and Ballachey. (1962). *Individual in Society*.
 New York: McGraw - Hill Inc.
- McClelland, David C. and others. (1953). *The Achivement Motive*. New York: Appleton
 Century Crofts. Inc
- McClelland, David C. (1961). *The Achivement Society*. New York: Prentice-Hall, Inc.
- Mun, Norman L. (1971). *Introduction to Psychology*. Boston: Houghton Muffin Co.
- Pairat Warie. (1979). *Somesociolinguistic Aspects of Language Contact in Thailand*.
 Doctor's thesis of Philosophy in Linguistics.

- Pornnipa Surawan. (1975). *The Speech of Thai Student in the U.S.A.: with Reference to linguistic Interference and Variations*. Master's thesis, Faculty of the Graduate School, the University of Texas at Austin.
- Romaine, SuZanne. (1974). *Language in Society: An introduction to Sociolinguistics*. New York: Oxford University Press Inc.
- Varunee BoonLong. (1976). *Introduction of Sociolinguistics*. Master's thesis, Chiangmai University.
- Wardhaugh, Ronald. (1986). *An Introduction to Sociolinguistics*. Oxford: Basil Blackwell.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย
ของนักจัดรายการวิทยุ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ทศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ
กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ทัศนคติ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	สำหรับ เจ้า หน้าที่
ทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุ						
ท่านคิดว่านักจัดรายการวิทยุ มีการใช้ภาษาอังกฤษ ในไทยตลอดรายการ						☐ 1
ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุถูกต้อง						☐ 2
ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน						☐ 3
ท่านคิดว่านักจัดรายการวิทยุใช้ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์						☐ 4
ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการ ใช้ภาษาในชีวิตรจริง						☐ 5
ท่านคิดว่าการฟังการใช้ภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุเป็นทางเลือกใหม่ในการเรียนภาษา นอกห้องเรียน						☐ 6
ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงถึงการเป็น คนยุคใหม่ที่ทันสมัย						☐ 7
ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงถึงการเป็น คนมีภูมิรู้						☐ 8
ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุแสดงให้เห็น พัฒนาการด้านเปลี่ยน ของภาษา						☐ 9
ท่านคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุเป็น เรื่องที่ควรปฏิบัติตามในชีวิตประจำ						☐ 10

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หลังจากที่ท่านฟังรายการ Radio No Problem แล้ว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับ เจ้าหน้าที่ ที่
1. ท่านเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ						☐ 11
2. ท่านมีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ						☐ 12
3. ท่านเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น						☐ 13
4. ท่านมีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษาหรือไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อศึกษาถึงภาษาและวัฒนธรรม						☐ 14
5. เมื่อได้ยินศัพท์หรือสำนวนจากรายการที่ท่านไม่เข้าใจท่านเปิดพจนานุกรม ถามเพื่อน หรือถามผู้รู้						☐ 15
6. ศัพท์หรือสำนวนที่ท่านได้ฟังจากนักจัดรายการวิทยุ ช่วยเสริมสิ่งที่ท่านเรียนในห้องเรียน						☐ 16
7. ท่านมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้คล่องแคล่วเช่นเดียวกับนักจัดรายการวิทยุ						☐ 17
8. ท่านมีความต้องการเรียนรู้ศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ๆ ที่ทันสมัย						☐ 18
9. ท่านมีความต้องการอ่านหรือฟังสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ						☐ 19
10. ท่านมีความรู้สึกว่ายเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น						☐ 20

กรุณายกตัวอย่างคำศัพท์ สำนวน หรือประโยคที่ท่านรับฟังมาจากรายการ Radio No Problem

1 _____

2 _____

3 _____

ภาคผนวก ข
รูปแบบรายการ Radio No Problem

รูปแบบรายการ Radio No Problem

รายการวิทยุรูปแบบทันสมัยที่เปิดทั้งเพลงไทยและเพลงสากลที่ทันสมัย ดำเนินรายการโดย ดี.เจ.มากความสามารถที่จัดรายการได้ถูกใจกลุ่มเป้าหมาย และสื่อสารได้ทั้ง 2 ภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จนทำให้รายการ Radio No Problem ได้รับความนิยมติดอันดับ 1 ใน 3 ของรายการวิทยุยอดนิยมในทุกการสำรวจ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า Radio No Problem เป็นรายการวิทยุที่มอบความบันเทิงทั้งจากเพลงไทยและเพลงสากล พร้อมทั้งแทรกรายการที่มีสาระน่ารู้ และกิจกรรมที่ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของคนรุ่นใหม่อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการจัดแคมป์ภาษาอังกฤษ, แคมป์กีฬาทางน้ำ, มหกรรมกีฬาคนบันเทิงฯลฯ โดยโครงการในรอบปี 2544 ที่จัดไปแล้วได้แก่ H2O SURVIVOR CAMP กิจกรรมการผจญภัยในรูปแบบใหม่ที่ทำให้ทุกคนได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น เมื่อต่างคนต่างมาจะทำอย่างไรให้ทุกคนอยู่รอดร่วมกัน CYBER SPY แรลลี่สไต์ไลน์ใหม่ที่ใช้คอมพิวเตอร์ในการหาข้อมูลและเบาะแสเพื่อคลี่คลายปมปริศนา กิจกรรมเพื่อชาวมหาวิทยาลัยร่วมจอยกิจกรรมสร้างสรรค์มีสาระและประโยชน์ โดยไม่แบ่งแยกสถาบันอย่าง U-PARTY และล่าสุด INTER@CAMP แคมป์ภาษาอังกฤษที่นำผู้ฟังไปเข้าแคมป์กับนักเรียนทุนแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศเพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันผ่านกิจกรรมวัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ทำให้ Radio No Problem ได้รับความนิยมจากคุณผู้ฟังที่เป็นคนรุ่นใหม่ และมีความใฝ่รู้อย่างแท้จริง

คอลัมน์ในรายการ

Why me?	“ทำไมต้องเป็นฉัน” คำถามที่เกิดขึ้นในใจเสมอโทรเข้ามาระบายและปรับ อารมณ์ด้วยเสียงเพลงที่ต้องการฟัง
His & Her	ข้อมูลของผู้หญิงและผู้ชายที่น่าสนใจเพื่อให้ร่วมสนุกทายปัญหาซึ่งกันและกัน
VIP Request	ขอเพลงให้กับคนพิเศษที่เป็น VIP ในใจคุณ
Say It PLS	สายแรกและสายสุดท้ายที่เข้ามาท้าทายสามารถขอเพลงได้ทันที
Just to Know 'U'	รับสายเพื่อแจ้งข่าวสำคัญในรั้วมหาวิทยาลัย
From Time to Time	สกู๊ปพิเศษของเพลงฮิตในอดีตจนถึงปัจจุบันของศิลปินชื่อดัง
English Problem	ไขภาษาอังกฤษที่มักใช้กันไม่ค่อยถูก
Hook Hit Hit	ชวนชิงกับความหมายจากท่อน Hook ของเพลงสากลที่คุณชอบ
88 Global Hit	อันดับเพลงฮิตทั้งไทยและเพลงสากลในชาร์ตเดียว
88 Quiz	ทุกคำถามที่ให้คุณเข้ามาค้นคำตอบ และมีรางวัลทุนการศึกษาให้ด้วย

(ที่มา : www.atimemedia.com. วันที่ 15 มกราคม 2545)

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุ
รายการ Radio No Problem คลื่น FM 88.0

วันที่ 18 สิงหาคม 2544

นักจัดรายการวิทยุ นิค นกตล ชีวitanนท์

เวลา 9.40 น.

Alright , กลับมาอีกครั้งกับ นิค นะครับ นกตล ชีวitanนท์ อย่าลืมว่าเดี๋ยวอีกสักครู่นึง หลัง 10 โมงเช้าผมมีบัตรนะครับ ไปแจก ไปชม Concert ของ Bond กับ Concert Bond Live in Bangkok นะครับ และก็..และได้มีโอกาสดูหน้าพบตาพวกเขาด้วยนะครับ สีสาวที่มีความสามารถมากมายทีเดียว กับดนตรีนะครับ กับดนตรีแนว classic ทันสมัย สมัยใหม่

นักจัดรายการวิทยุ : เปิดเพลง

น้องบัวชมพู นะครับ จาก Album ของเธอ เพลงนี้ก็ชื่อว่า ตื่น...ตื่น...ตื่น...นะครับ

one more song, one more song, before take a break, alright! And go to a news before the hour ,alright! That one from Yutada Chiraku,O.K..from the latest album take from the sample album "This is " this one is call "This is" ,alright !and we will be right back after ten o'clock. เดี่ยวเจอกันนะครับ หลัง 10 โมงเช้า หลังข่าวประจำชั่วโมง

เวลา 10.15 น.

เดี๋ยวขอเล่น Request ก่อนก็แล้วกันนะครับ เข้าสู่ชั่วโมงที่สองของผมแล้ว เพลงนี้เป็น request พิเศษ พิเศษ หลายคนข้ามไปข้ามมา ไม่ยอมเล่นเลยเธอ

นักจัดรายการวิทยุ : เปิดเพลง

เพลงนี้ของน้องตองนะครับ ชื่อว่า " ไม่ขอเป็นเพื่อน" นะครับ แล้วก็ เป็น request ของคุณด้วย

นักจัดรายการวิทยุ : เปิดเพลง

That's right that is Number one eighty eight Top Global Hits Top twenty and it has been for 5 weeks now 5 สัปดาห์ อยู่ในอันดับที่ 1 นะครับ กับเพลงของ A-one นะครับ Living The Dream แล้วก็ เป็น request ของคุณด้วยนะครับ อ้า! ถึงเวลาแล้วนะ ที่เราต้องมาแจกบัตรนะครับ ไปชม concert ของ Bond นะครับ กับ Concert Bond Live in Bangkok พวกเขาจะนะครับ 4 สาว จะไปที่ Blue House ตรงสุขุมวิท 26 นะครับ วันอังคารที่ 21 สิงหาคมนี้ ประมาณ 2 หุ่มครั้งนะครับ ใครที่ชอบเพลงแบบ classic แบบที่มี style ใหม่ ๆ นะครับล่ะก็ เดี่ยวจะเปิดเพลงให้ฟังดูว่าเป็น style แบบไหนใครอยากจะไปชมนะครับ แล้วก็ไปพบหน้าพบตากับเขา ก็โทรมาได้เลยนะครับที่ 6642592 -93 หรือว่า 94 นะครับ เดี่ยวฟังดูนะครับว่าเป็นแบบไหน ต้องชอบแน่ๆ เลย

นักจัดรายการวิทยุ : เปิดเพลง

ขอแสดงความยินดีด้วยนะครับ กับ คุณ Top นะครับ ได้ไป Meeting กร๊าด กับสีสาวนะครับ Bond นะครับ กับเพลง style มันๆ classic classic อย่างนี้นะครับที่ Blue House นะครับ

สุขุมวิท 26 กับ Concert Bond Live In Bangkok นะครับ วันอังคารที่ 21 สิงหาคมนี้นะครับ
ประมาณ 2 ทุ่มครึ่ง เตียวไปด้วยดีกว่า That's right ,there was a latest single from Bond
Alright,there was call "Victory" เตียวสักครู๋เราจะกลับมาะครับ กับเพลงของ
มาซา วัฒนพานิช

วันจันทร์ที่ 23 กรกฎาคม 2544

เวลา 11.00

นักจัดรายการวิทยุ เพ็ญต รัชนนท์ จารุพัชนี

เอาละครับ วันที่ 30 กรกฎาคม วันนี้วันที่ 23 แล้ว เหลือเวลาอีก 7 วัน เท่านั้นเอง เตียวเรา
จะไปชมภาพยนตร์ กับเรื่อง The Princess Diaries จากค่าย Buena Vista ภาพยนตร์เรื่องนี้
เป็นเรื่องของผู้หญิงคนหนึ่งนะครับ เป็นผู้หญิงธรรมดา ใช้ชีวิตธรรมดา จนกระทั่งอยู่มาวันหนึ่ง
มารู้ตัวว่าเป็นรัชทายาท องค์หญิงนะเนี่ย แล้วก็จะมีคนจะมาพากลับไปนะครับ เธอต้องตัดสินใจ
ว่า ชีวิตของเธอจะดำเนินต่อไปอย่างไรดีเนี่ย เพราะว่าหน้าที่ของครอบครัว หรือว่าเรื่องราวที่
ความเป็นจริงของชีวิตเธอ เธอก็จำเป็นจะต้องทำ แต่ว่าชีวิตเก่าๆ ที่เธอเคยผ่านมา ความผูก
พันกับเพื่อน ความผูกพันกับความรัก อะไรก็แล้วแต่เนี่ย ก็จะต้องดำเนินต่อไปด้วยเหมือนกัน
เขาบอกว่าเรื่องนี้ะครับ July Andrews จะมารับบทเป็นราชินี เป็นคุณแม่ของนางเอกใน
เรื่องนี้ ก็คือ Anne Hathaway ที่รับบทเป็น Mag หญิงยาที่เมือง Polis ในเรื่องนี้แน่นอนะ
ครับ เขาบอกว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ น่าสนใจตรงไหน เป็นภาพยนตร์ที่เขาเรียกว่ามีความหือ
หวานะครับ วัยรุ่นคงจะต้องชอบภาพยนตร์เรื่องนี้แน่นอน Walt Disney Pictures ครับ มี
ความภูมิใจเสนอ The Princess Diaries นะครับ การกำกับของ Gary Marshall ครับ และก็มี
credit ออกมาอีกเพียบเลย โดยติดอยู่ตรงนี้นิดหนึ่ง Whitney Houston ครับ เป็นผู้อำนวยการ
สร้าง ในภาพยนตร์เรื่องนี้ด้วย เพราะฉะนั้นรับรองว่า คุณจะได้เห็นอีกหนึ่งความสามารถ
ของ Whitney Houston กันด้วยละครับ ขอขอบคุณทางค่าย Buena Vista ครับ ให้ภาพยนตร์
เรื่องนี้เรามา Preview กันก่อน ในวันที่ 30 กรกฎาคมนะครับ จริงๆ กันแล้วเราจะได้ชมกัน วัน
ที่ 24 สิงหาคม นะครับ และก็ขอบคุณ Major Cineplex รัชโยธินด้วยที่เป็นเจ้าภาพเปิดบ้านให้
เราไปร่วมงานในคราวนี้นะครับ วันนี้ทักทายกัน 2 คน กันดีกว่า มี โย กับ ลูกกวาด เนอะ
ไช้ไหมครับ

นักจัดรายการวิทยุ	:	Hello สวัสดีครับ
ผู้ฟัง	:	ไช้ค่ะ.... ค่ะ
นักจัดรายการวิทยุ	:	คนนี่คือใครครับ คนแรกครับ โยอยู่ไหน
ผู้ฟัง	:	โย ค่ะ
นักจัดรายการวิทยุ	:	โยครับ สวัสดีครับ
ผู้ฟัง	:	สวัสดีค่ะ

นักจัดรายการวิทยุ : อีกคนหนึ่งครับ
 ผู้ฟัง : ลูกกวาดค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ลูกกวาดค่ะ
 ผู้ฟัง : สวรรค์ดีค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : สวรรค์ดีค่ะ ทำไมเสียงหงอยจังเลย กลัวอะไรหรือเปล่า
 ผู้ฟัง : เปล่าค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ไม่กัذن่ะ ทักทายโยกันก่อนดีกว่า โยจาก ABAC ไซ้ไหม
 ครับ
 ผู้ฟัง : ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ปีนึงเองหรอ
 ผู้ฟัง : ปีนึงค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ปีนึงก็รอบแล้วครับเนี่ย
 ผู้ฟัง : เปล่าค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : เปล่าค่ะ เป็นคนพูดน้อยหรอครับ
 ผู้ฟัง : ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ค่ะ ถามคำตอบ เอานี้ดีกว่า เตี่ยวคำตอบ 2 คำดีกว่านะ
 ผมชอบ โยทำกิจกรรมอะไรบ้างครับ
 ผู้ฟัง : อ้า...ชมรมนะ เหรอคะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ใช้แล้วครับชมรมหรือไม่ชมรมก็ได้กิจกรรมใน
 มหาวิทยาลัยล่าสุดที่ทำมา
 ผู้ฟัง : ล่าสุด อ้า มี Freshy night ไป
 นักจัดรายการวิทยุ : ไปมี Dance กันสุดๆ ซิ โย ได้ข่าวว่า Dance กันจนบอก
 ว่า เขาบอกไปออกกำลังกายมาหรอ ไป Jogging มาหรอ
 ผู้ฟัง : ไม่ใช่
 นักจัดรายการวิทยุ : ไม่ใช่ ทำไมครับ ในงาน Freshy Night มีอะไรบ้างครับ
 ผู้ฟัง : ก็มีครุมาค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ก็มี Dance สุดๆ หรือเปล่า
 ผู้ฟัง : ก็มีการแสดง หลายนๆ อย่าง
 นักจัดรายการวิทยุ : เล็กน้อย
 ผู้ฟัง : ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : มี โยขึ้นไปแสดงด้วยหรือเปล่า
 ผู้ฟัง : ไม่มีค่ะ

- นักจัดรายการวิทยุ : ไม่มีครับ โยจากคณะไหนครับ
 ผู้ฟัง : BBA ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : BBA แล้วอยู่ชมรมอะไรหรือยัง
 ผู้ฟัง : อ้า..อยู่ค่ายชมรมอาสาพัฒนาค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : อ้อ อาสาพัฒนา คนอยู่ชมรมนี้เยอะนะครับโยคิดอะไร ถึงอยู่ชมรมนี้หรืออยากทำงานในชมรมนี้
 ผู้ฟัง : ก็อยากจะไปลุยนะคะ
 นักจัดรายการวิทยุ : อยากจะไปลุย เป็นคนชอบลุย
 ผู้ฟัง : ชอบค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : เหนอครับ อย่างนี้เราให้...ชอบลุยยังงี้ละ....ชอบลุย แบบว่าพัฒนาไปด้วย
 ผู้ฟัง : ก็ไปช่วยเขา อะไรอย่างนี้นะคะ
 นักจัดรายการวิทยุ : เคยได้ออกค่ายอย่างนี้ หรือยังครับ
 ผู้ฟัง : ยังค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : อยากจะมีส่วนไหนมากที่สุดถ้าเกิดได้ออกค่าย เขาจะมีแบบว่าส่วนก่อสร้าง ส่วน Entertain น้องๆส่วนสอนหนังสือ
 ผู้ฟัง : ให้ก่อสร้างแบบตอก ตอกนะ..มี..แบบสร้างบ้าน...
 นักจัดรายการวิทยุ : ได้เลยเหอโย.....ปกติโยก่อสร้างอยู่แล้วเหอเปล่า
 ผู้ฟัง : ไม่ใช่ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ไม่ใช่ เป็นคนถนัดด้านเครื่องมือช่างบ้างเล็กน้อย หรือเปล่าครับ
 ผู้ฟัง : ไม่ค่อยค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : เดี่ยว ให้คนเขาสอนเอาก็ได้เนะ
 ผู้ฟัง : ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ได้ ได้ ใจเราสู้เต็มที่ นะครับ ยังไงก็มีชัยไปกว่าครึ่งแล้ว ไปลูกกวาดบ้างดีกว่า ลูกกวาด ธรรมศาสตร์ ปีหนึ่งคณะอะไร...
 ผู้ฟัง : นิติ ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : นิติค่ะ แล้วนิติทำอะไรกันบ้างค่ะ..เนี่ยะ,นิติทำอะไรบ้างครับ
 ผู้ฟัง : ตอนนี่ก็...ก็แล้วแต่กลุ่มนะคะ
 นักจัดรายการวิทยุ : แล้วแต่กลุ่ม แล้วลูกกวาดอยู่กลุ่มไหนครับ

ผู้ฟัง : กลุ่มศาลา ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : กลุ่มศาลา สร้างศาลาหรือเปล่าอะ....
 ผู้ฟัง : ไม่ใช่
 นักจัดรายการวิทยุ : ไม่ใช่ แล้วทำอะไรครับ
 ผู้ฟัง : ก็มี Bye'nior มีอะไรอย่างเนี่ยค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : กิจกรรมล่าสุดมี Bye'niorหรือเปล่า อย่างนี้ก็ไปเจอรุ่นพี่ที่
 เขา ไกลจะจบแล้ว
 ผู้ฟัง : ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ใช่ไหมครับ
 ผู้ฟัง : ใช่ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : แล้วอยู่ชมรมอะไร นอกเหนือจากนี้หรือเปล่าครับ นอก
 จากศาลา
 ผู้ฟัง : ชมรมมหา'ลัย ก็..ชมรมเชียร์ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ชมรมเชียร์ ทำงานส่วนไหนครับ
 ผู้ฟัง : ก็ยังค่ะพี่ คือฟังไปซ้อมเพลงอะไรอย่างนี้ค่ะ เชียร์ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : ก็..เป็นคนฟังร้องเพลง พี่ๆ ซ้อมโหดไหมครับ..บ่นได้เลย
 ตรงนี้
 ผู้ฟัง : ไม่ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : หนูกลัว เขาจำได้ หนูมีลูกกวาด ไม่นะ...
 ผู้ฟัง : ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : สองคนโทรเข้ามาพร้อมกันเลย แต่ว่ายังไม่มีใครทักทาย
 กันเลย ครับ เตียว..ดูเหงาๆ ดูห่างๆ ยังไงไม่รู้ โย....
 โย : หวัดดีค่ะ ลูกกวาด
 ลูกกวาด : หวัดดีค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : นะครับ ต่างสถาบันกัน แต่เป็นเพื่อนกันได้เนะ เอาอย่าง
 นี้ดีกว่า เตียวไปเจอกันในงานครับ O.K. นะ วันนี้โทรเข้า
 มาก่อน ใครจะ Boom ก่อนดี นี่คือโทรเข้ามาพร้อมกันเลย
 จริงๆ แล้ว โย กับ ลูกกวาด ใครจะ Boom ก่อนดีครับ
 ยกมือขึ้น...ไม่ใช่...เอาใครดี ลูกกวาดดีหรือเปล่า
 ลูกกวาด : ค่ะ
 นักจัดรายการวิทยุ : นะ ลูกกวาด ก่อนก็แล้วกัน นะครับ O.K. พร้อมหรือยัง
 ดนตรี : Who are we?...

ลูกกวาด : My name is ลูกกวาด from Thammasat University.
นักจัดรายการวิทยุ : อี้...แค่นี้เองหรอครับ from Law faculty ,right?
จากคณะนิติศาสตร์ ใช่ไหมครับ

ลูกกวาด : ค่ะ
นักจัดรายการวิทยุ : O.K โยครับ
โย : ค่ะ
นักจัดรายการวิทยุ : Uh..Uh..แนะนำตัวเองครับ
โย : Hi! My name is Yo. I study in ABAC for faculty of
BBA.
นักจัดรายการวิทยุ : Faculty of BBA. ,alright Boom your party!

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวณัฐวิภา วิริยา
วันเดือนปีเกิด	29 มีนาคม 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111/203 หมู่บ้านเพชรดา ซอย 7 ถนนรัตนาธิเบศร์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
พ.ศ. 2545	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกภาษาศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร